

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 63

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

26 februarie 2011

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 63/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 55, 19.2.2011 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 63/02

Cauza C-120/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Bavaria NV/Bayerischer Brauerbund eV [Trimitere preliminară — Regulamentele (CEE) nr. 2081/92 și (CE) nr. 510/2006 — Aplicarea în timp — Articolul 14 — Înregistrare potrivit procedurii simplificate — Raporturi între mărci și indicații geografice protejate] 2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 63/03	Cauza C-507/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica slovacă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutor de stat — Remitere parțială a unei datorii fiscale a unei societăți în cadrul procedurii concordatului — Decizie a Comisiei prin care se constată incompatibilitatea ajutorului cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Neexecutare)	2
2011/C 63/04	Cauza C-77/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda/Ministero della Salute (Produse fitosanitare — Directiva 2006/134/CE — Validitate — Restricții de utilizare a fenarimolului ca substanță activă)	3
2011/C 63/05	Cauza C-118/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission — Austria) — procedura inițiată de Robert Koller (Noțiunea „instanță națională” în sensul articolului 234 CE — Recunoașterea diplomelor — Directiva 89/48/CEE — Avocat — Înscrisere în tabloul ordinului profesional dintr-un alt stat membru decât cel în care a fost omologată diploma)	3
2011/C 63/06	Cauza C-208/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Ilonka Sayn-Wittgenstein/Landeshauptmann von Wien (Cetățenia europeană — Libertatea de circulație și de ședere în statele membre — Lege cu rang constituțional a unui stat membru care abolește clasa nobiliară în acest stat — Nume de familie al unei persoane majore, cetățean al statului respectiv, obținut prin adopție într-un alt stat membru, în care locuiește aceasta — Titlu de noblețe și particulă nobiliară care fac parte din numele de familie — Înscriserea în registrul de stare civilă de către autoritățile din primul stat membru — Rectificarea înscrierii din oficiu — Îndepărtarea titlului și a particulei nobiliare)	4
2011/C 63/07	Cauza C-215/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Markkinaoikeus — Finlanda) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, fostă Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki (Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Contract mixt — Contract încheiat de o autoritate contractantă cu o societate privată independentă de ea — Crearea, în condițiile unei participații egale, a unei întreprinderi comune care prestează servicii de sănătate — Angajament al partenerilor de a achiziționa de la întreprinderea comună, pentru o perioadă tranzitorie de patru ani, serviciile de sănătate pe care trebuie să le asigure angajaților lor)	4
2011/C 63/08	Cauza C-245/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeidshof te Brussel — Belgia) — Omalet NV/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (Libera prestare a serviciilor — Articolul 49 CE — Întreprinzător stabilit într-un stat membru — Apel la cocontractanți stabiliți în același stat membru — Situație pur internă — Inadmisibilitatea cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare)	5
2011/C 63/09	Cauza C-273/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Haarlem — Țările de Jos) — Premis Medical BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid [Regulamentul (CE) nr. 729/2004 — Clasificarea în Nomenclatura combinată a mărfii „cadru pentru deplasare cu rotile” — Poziția 9021 — Poziția 8716 — Rectificare — Validitate]	5

2011/C 63/10	Cauza C-277/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Session (Scotland), Edinburgh — Regatul Unit) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH (A șasea directivă TVA — Dreptul la deducere — Achiziționare de vehicule și utilizare pentru operațiuni de leasing — Divergențe între regimurile fiscale a două state membre — Interzicerea practicilor abuzive)	6
2011/C 63/11	Cauza C-304/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutoare în favoarea societăților cotate recent la bursă — Recuperare)	6
2011/C 63/12	Cauza C-338/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Austria) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien (Libera prestare a serviciilor — Libertatea de stabilire — Norme de concurență — Operațiuni de cabotaj — Transporturi naționale de persoane efectuate printr-o linie de autobuz — Cerere de exploatare a unei linii — Concesiune — Autorizație — Condiții — Disponerea de un sediu sau de o unitate permanentă pe teritoriul național — Reducere a încasărilor care compromite rentabilitatea exploatarea unei linii deja concesionate)	7
2011/C 63/13	Cauza C-351/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Malta (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2000/60/CE — Articolele 8 și 15 — Starea apelor interioare de suprafață — Elaborarea și punerea în aplicare a unor programe de monitorizare — Omisiune — Prezentarea de rapoarte de sinteză privind aceste programe de monitorizare — Omisiune)	7
2011/C 63/14	Cauza C-393/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury (Proprietate intelectuală — Directiva 91/250/CEE — Protecția juridică a programelor pentru calculator — Noțiunea „oricare formă de exprimare a unui program pentru calculator” — Includerea sau neincluderea interfeței grafice cu utilizatorul a unui program — Drept de autor — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe în societatea informațională — Difuzare a unei interfețe grafice cu utilizatorul în cadrul programelor de televiziune — Comunicare publică a unei opere)	8
2011/C 63/15	Cauza C-438/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny — Republica Polonă) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi [A șasea directivă TVA — Dreptul de deducere a TVA ului achitat în amonte — Servicii prestate — Persoană impozabilă neînscrisă în registrul TVA ului — Mențiuni obligatorii pe factură în scopuri de TVA — Reglementare fiscală națională — Excluderea de la dreptul de deducere în temeiul articolului 17 alineatul (6) din A șasea directivă]	8
2011/C 63/16	Cauza C-488/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado (Convenția TIR — Codul vamal comunitar — Transport efectuat sub acoperirea unui carnet TIR — Asociație garantă — Descărcare neregulamentară — Determinarea locului încălcării — Recuperarea drepturilor de import)	9

2011/C 63/17	Cauza C-517/09: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgia) — în procedura privind RTL Belgium SA, fostă TVi SA (Directiva 89/552/CEE — Serviciul de difuzare a programelor de televiziune — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Noțiunea de instanță națională în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții)	9
2011/C 63/18	Cauza C-524/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administratif de Paris — Franța) — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations [Trimitere preliminară — Convenția de la Aarhus — Directiva 2003/4/CE — Accesul publicului la informații despre mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 — Sistem de registre standardizat și securizat — Acces la datele cu privire la tranzacții în domeniul cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Refuz de a comunica — Administrator central — Administratori naționali de registru — Natura confidențială a datelor deținute în registre — Derogări]	10
2011/C 63/19	Cauza C-12/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Lecson Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund (Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Secțiunea XVII — Mijloace de transport — Capitolul 87 — Vehicule terestre, altele decât materialul rulant de cale ferată și tramvai, părți și accesorii ale acestora — Pozițiile 8703 și 8713 — Vehicule electrice cu trei sau cu patru roți, concepute pentru transportul unei persoane și care ating o viteză maximă de 6-15 km/h, dotate cu o coloană de direcție distinctă și reglabilă, denumite „electromobile”)	11
2011/C 63/20	Cauza C-116/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA [A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 15 alineatul (4) litera (a) și alineatul (5) — Scutirea operațiunilor de închiriere a navelor maritime — Domeniu de aplicare]	11
2011/C 63/21	Cauza C-276/10: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/118/CE — Protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării — Netranspunere în termenul prevăzut)	12
2011/C 63/22	Cauza C-287/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administratif — Luxemburg) — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des contributions directes (Libera prestare a serviciilor — Libera circulație a capitalurilor — Reducere a impozitului pentru investiții — Acordare în legătură cu punerea în aplicare fizică a investițiilor pe teritoriul național — Exploatarea navelor pentru navigație fluvială utilizate în alte state membre)	12

2011/C 63/23	Cauza C-491/10 PPU: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Celle — Germania) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Răspundere părintească — Încredințare — Răpirea copilului — Articolul 42 — Executarea unei hotărâri judecătorești certificate prin care se dispune înapoierea unui copil, pronunțată de o instanță competentă (spaniolă) — Competența instanței solicitate (germană) de a refuza executarea hotărârii menționate în cazul încălcării grave a drepturilor copilului] 12	12
2011/C 63/24	Cauza C-336/08: Ordonanța Curții (Camera a treia) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landessozialgericht Berlin — Germania) — Christel Reinke/AOK Berlin (Trimitere preliminară — Nepronunțare asupra fondului) 13	13
2011/C 63/25	Cauza C-334/09: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 2 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Meiningen — Germania) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Renunțarea la permisul de conducere național după atingerea limitei maxime de puncte pentru diferite încălcări — Permis de conducere emis în alt stat membru — Raport de expertiză medico psihologică negativ obținut în statul membru de domiciliu după obținerea unui nou permis într un alt stat membru — Retragera dreptului de a conduce pe teritoriul primului stat membru — Posibilitatea statului membru în care are domiciliul posesorul permisului emis de un alt stat membru de a aplica permisului menționat dispozițiile sale naționale referitoare la limitarea, la suspendarea, la retragerea sau la anularea dreptului de a conduce — Condiții — Interpretarea noțiunii „comportament ulterior obținerii unui nou permis de conducere”] 13	13
2011/C 63/26	Cauza C-20/10: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 11 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Trani — Italia) — Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA [Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Clauzele 3 și 8 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Prim sau unic contract — Obligația de a indica motivele obiective — Eliminare — Regres al nivelului general de protecție al lucrătorilor — Principiul nediscriminării — Articolele 82 CE și 86 CE] 14	14
2011/C 63/27	Cauza C-22/10 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 27 octombrie 2010 — REWE-Zentral AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG [Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Clina — Marca comunitară verbală anterioară CLINAIR — Refuz de înregistrare — Motiv relativ de refuz — Examinare a riscului de confuzie — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) libera (b)] 15	15
2011/C 63/28	Cauza C-102/10: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Judecătoria Focșani — România) — Frăsina Bejan/Tudorel Mușat [Regulamentul de procedură — Articolul 92 alineatul (1), articolul 103 alineatul (1) și articolul 104 alineatul (3) primul și al doilea paragraf — Apropierea legislațiilor — Regim de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto — Contract de asigurare facultativă — Inaplicabilitate] 15	15

2011/C 63/29	Cauza C-193/10: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 9 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Player MP3/multimedia — Poziția 8521 — Aparate de înregistrare sau de reproducere videofonică] 16	16
2011/C 63/30	Cauza C-199/10: Ordonanța Curții din 22 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública [Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Articolele 56 CE și 58 CE — Impozitarea dividendelor — Reținere la sursă — Legislație fiscală națională care prevede exonerarea dividendelor plătite societăților rezidente] 16	16
2011/C 63/31	Cauza C-377/10: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 6 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunalul Dolj — România) — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu (Trimitere preliminară — Lipsa unei legături cu realitatea sau cu obiectul acțiunii principale — Inadmisibilitate) 17	17
2011/C 63/32	Cauza C-439/10: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate) 17	17
2011/C 63/33	Cauza C-440/10: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate) 18	18
2011/C 63/34	Cauza C-441/10: Ordonanța Curții din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate) 18	18
2011/C 63/35	Cauza C-262/88 INT: Cererea de interpretare a Hotărârii din 17 mai 1990, Barber (C-262/88), introdusă la 26 mai 2010 de Manuel Enrique Peinado Guitart 18	18
2011/C 63/36	Cauza C-549/10 P: Recurs introdus la 22 noiembrie 2010 de Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 9 septembrie 2010 în cauza T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS/Comisia Europeană 18	18

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 63/37	Cauza C-562/10: Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	19
2011/C 63/38	Cauza C-566/10 P: Recurs introdus la 2 decembrie 2010 de Republica Italiană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 13 septembrie 2010 în cauzele conexate T-166/07 și T-285/07, Republica Italiană/Comisia Europeană	21
2011/C 63/39	Cauza C-567/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 3 decembrie 2010 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL/Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ..	22
2011/C 63/40	Cauza C-570/10: Acțiune introdusă la 6 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda	22
2011/C 63/41	Cauza C-601/10: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Comisia/Republica Elenă	22
2011/C 63/42	Cauza C-6/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 5 ianuarie 2011 — Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents	23
2011/C 63/43	Cauza C-16/11: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Estonia	24
2011/C 63/44	Cauza C-60/09: Ordonanța președintelui Curții din 1 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italia) — Lucio Rubano/Regione Campania, Comune di Cusano Mutri	24
2011/C 63/45	Cauza C-116/09: Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 7 decembrie 2010 — (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bezirksgericht Ried i.L. — Austria) — Procedură penală împotriva Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno	24
2011/C 63/46	Cauza C-387/09: Ordonanța președintelui Curții din 30 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado Mercantil n° 1 de Santa Cruz de Tenerife — Spania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatradring SL	24
2011/C 63/47	Cauza C-33/10: Ordonanța președintelui Curții din 8 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei	25
2011/C 63/48	Cauza C-208/10: Ordonanța președintelui Curții din 23 noiembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	25

Tribunalul

2011/C 63/49	Cauza T-382/08: Hotărârea Tribunalului din 18 ianuarie 2011 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Capela & Irmăos (VOGUE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale VOGUE — Marca națională verbală anterioară VOGUE Portugal — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	26
2011/C 63/50	Cauza T-336/09: Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2011 — Häfele/OAPI — Topcom Europe (Topcom) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Topcom — Mărcile comunitară și Benelux verbale anterioare TOPCOM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2011/C 63/51	Cauza T-411/09: Ordonanța Tribunalului din 12 ianuarie 2011 — Terezakis/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Refuz parțial al accesului — Înlocuirea actului atacat pe parcursul judecării — Refuz de a modifica concluziile — Nepronunțare asupra fondului”]	26
2011/C 63/52	Cauza T-563/10 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2010 de Patrizia De Luca împotriva Hotărârii pronunțate la 30 septembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-20/06, De Luca/Comisia	27
2011/C 63/53	Cauza T-570/10: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Environmental Manufacturing/OAPI — Wolf (Reprezentarea capului unui lup)	27
2011/C 63/54	Cauza T-571/10: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2010 — Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik/OAPI — Impexmetal (FLT-1)	28
2011/C 63/55	Cauza T-580/10: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2010 — Wohlfahrt/OAPI — Ferrero (Kindertraum)	29
2011/C 63/56	Cauza T-581/10: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2010 — X Technology Swiss/OAPI — Brawn (X-Undergear)	29
2011/C 63/57	Cauza T-585/10: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Aitic Penteo/OAPI — Atos Worldline (PENTEO)	30
2011/C 63/58	Cauza T-7/11: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Bank Melli Iran/Consiliul	30
2011/C 63/59	Cauza T-12/11: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Iran Insurance/Consiliul	31

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2011/C 63/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 55, 19.2.2011

Publicații anterioare

JO C 46, 12.2.2011

JO C 38, 5.2.2011

JO C 30, 29.1.2011

JO C 13, 15.1.2011

JO C 346, 18.12.2010

JO C 328, 4.12.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Bavaria NV/Bayerischer Brauerbund eV

(Cauza C-120/08) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentele (CEE) nr. 2081/92 și (CE) nr. 510/2006 — Aplicarea în timp — Articolul 14 — Înregistrare potrivit procedurii simplificate — Raporturi între mărci și indicații geografice protejate]

(2011/C 63/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Bavaria NV

Intimată: Bayerischer Brauerbund eV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 13 alineatul (1) litera (b) și a articolului 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114), precum și a articolului 17 din Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 182, p. 3) — Validitatea Regulamentului (CE) nr. 1347/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a anexei la Regulamentul (CE) nr. 1107/96 al Comisiei privind înregistrarea indicațiilor geografice și a denumirilor de origine în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 din Regulamentul nr. 2081/92 (JO L 182, p. 3, Ediție specială, 03/vol. 38, p. 128) — Conflict între o indicație geografică protejată, înregistrată potrivit procedurii simplificate prevăzute la articolul 17 din

Regulamentul (CE) nr. 2081/92 (în acest caz „Bayerisches Bier”) și o marcă internațională (în acest caz cuvântul „Bavaria”)

Dispozitivul

Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare este aplicabil pentru a soluționa conflictul dintre o denumire înregistrată în mod valabil ca indicație geografică protejată potrivit procedurii simplificate prevăzute la articolul 17 din acest regulament și o marcă ce corespunde uneia dintre situațiile prevăzute la articolul 13 din acesta și care se referă la același tip de produs, a cărei cerere de înregistrare a fost formulată anterior atât înregistrării acestei denumiri, cât și intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 692/2003 al Consiliului din 8 aprilie 2003, de modificare a Regulamentului nr. 2081/92. Data intrării în vigoare a înregistrării acestei denumiri constituie data de referință în sensul articolului 14 alineatul (1) sus-menționat.

⁽¹⁾ JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica slovacă

(Cauza C-507/08) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutor de stat — Remitere parțială a unei datorii fiscale a unei societăți în cadrul procedurii concordatului — Decizie a Comisiei prin care se constată incompatibilitatea ajutorului cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Nexecutare)

(2011/C 63/03)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, J. Javorský și K. Walkerová, agenți)

Pârâtă: Republica slovacă (reprezentant: B Ricziová, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Deciziei C(2006) 2082 final a Comisiei din 7 iunie 2006 prin care se constată incompatibilitatea cu piața comună a ajutorului acordat de Slovacia în favoarea Frucona Košice sub forma anulării unei datorii fiscale de către biroul fiscal în cadrul unei proceduri de concordat cu creditorii și prin care se dispune recuperarea acestuia (ajutorul de sta nr. C-25/2005, ex. NN/2005) (JO L 112, p. 14)

Dispoziitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor măsurilor necesare pentru recuperarea de la beneficiar a ajutorului ilegal vizat de Decizia 2007/254/CE a Comisiei din 7 iunie 2006 privind ajutorul de stat C-25/05 (ex NN 21/05) pus în aplicare de Republica Slovacă în favoarea Frucona Košice a.s., Republica Slovacă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revineau în temeiul articolului 249 al patrulea paragraf CE și al articolului 2 din decizia menționată.

2. Obligă Republica Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda/Ministero della Salute

(Cauza C-77/09) (¹)

(Produse fitosanitare — Directiva 2006/134/CE — Validitate — Restricții de utilizare a fenarimolului ca substanță activă)

(2011/C 63/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda

Pârât: Ministero della Salute

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Validitatea, în ceea ce privește limitările privind înscrierea fenarimolului ca substanță

activă în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 18 martie 2003 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială 03/vol. 10, p. 30)

Dispoziitivul

Examinarea întrebării preliminare nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Directivei 2006/134/CE a Comisiei din 11 decembrie 2006 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea înscrierii substanței active fenarimol.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Austria) — procedura inițiată de Robert Koller

(Cauza C-118/09) (¹)

(Noțiunea „instanță națională” în sensul articolului 234 CE — Recunoașterea diplomelor — Directiva 89/48/CEE — Avocat — Înscriere în tabloul ordinului profesional dintr-un alt stat membru decât cel în care a fost omologată diploma)

(2011/C 63/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission

Parțea din acțiunea principală

Robert Koller

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Interpretarea Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 76) — Aplicabilitatea directivei în cazul unui resortisant austriac, înscris în tabloul ordinului profesional al avocaților în Spania, ca urmare a omologării diplomei sale austriece și a studiilor suplimentare de o durată de mai puțin de trei ani efectuate într-o universitate spaniolă, și care, după ce și a exercitat profesia în Spania timp de trei săptămâni, solicită să fie admis la proba de aptitudini pentru a figura în tabloul ordinului profesional al avocaților în Austria, pe baza titlului care îi dă dreptul să exercite profesia eliberat în Spania

Dispozitivul

1. Pentru a avea acces, sub rezerva promovării unei probe de aptitudine, la profesia reglementată de avocat în statul membru gazdă, dispozițiile Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2001, pot fi invocate de deținătorul unui titlu eliberat în acest stat membru și care atestă absolvirea unui ciclu de studii postliceale cu o durată de mai mult de trei ani, precum și al unui titlu echivalent eliberat într-un alt stat membru în urma unei formări complementare de mai puțin de trei ani și care îi permite accesul, în acest din urmă stat, la profesia reglementată de avocat, pe care o exercită efectiv în acest stat la data la care a solicitat să i se permită să susțină proba de aptitudine.
2. Directiva 89/48, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19, trebuie interpretată în sensul că se opune posibilității ca autoritățile competente ale statului membru gazdă să nu permită unei persoane care se află într-o situație precum cea a reclamantului din acțiunea principală să susțină proba de aptitudine în vederea exercitării profesiei de avocat în cazul în care nu a fost dovedită efectuarea stagiului practic impus de reglementarea acestui stat membru.

(¹) JO C 141, 20.6.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Ilonka Sayn-Wittgenstein/Landeshauptmann von Wien

(Cauza C-208/09) (¹)

(Cetățenia europeană — Libertatea de circulație și de ședere în statele membre — Lege cu rang constituțional a unui stat membru care abolește clasa nobiliară în acest stat — Nume de familie al unei persoane majore, cetățean al statului respectiv, obținut prin adopție într-un alt stat membru, în care locuiește aceasta — Titlu de noblețe și particulă nobiliară care fac parte din numele de familie — Înscrierea în registrul de stare civilă de către autoritățile din primul stat membru — Rectificarea înscrierii din oficiu — Îndepărtarea titlului și a particulei nobiliare)

(2011/C 63/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 18 CE — Lege constituțională a unui stat membru având ca obiect eliminarea gradelor de noblețe în acest stat și prin care se interzice resortisanților săi să poarte titluri de noblețe străine — Refuzul autorităților acestui stat membru de a înscrie în registrul de nașteri un titlu de noblețe și o particulă de noblețe care fac parte dintr-un nume pe care o persoană majoră, resortisant al acestui stat, l-a obținut într-un alt stat membru în care își are reședința, ca urmare a adopției sale de către un resortisant al acestui din urmă stat

Dispozitivul

Articolul 21 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune posibilității autorităților unui stat membru de a refuza, în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, să recunoască, cu toate elementele sale, un nume de familie al unui cetățean al acestui stat, astfel cum a fost stabilit într-un al doilea stat membru, în care locuiește cetățeanul respectiv, cu ocazia adopției sale la vârsta adultă de către un cetățean al acestui al doilea stat membru, în cazul în care acest nume de familie conține un titlu de noblețe care nu este permis în primul stat membru în temeiul dreptului său constituțional, din moment ce măsurile luate de aceste autorități în contextul menționat sunt justificate prin motive legate de ordinea publică, mai precis acestea sunt necesare pentru protecția intereselor pe care urmăresc să le garanteze și sunt proporționale cu obiectivul legitim urmărit.

(¹) JO C 193, 15.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Markkinaoikeus — Finlanda) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, fostă Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki

(Cauza C-215/09) (¹)

(Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Contract mixt — Contract încheiat de o autoritate contractantă cu o societate privată independentă de ea — Crearea, în condițiile unei participații egale, a unei întreprinderi comune care prestează servicii de sănătate — Angajament al partenerilor de a achiziționa de la întreprinderea comună, pentru o perioadă tranzitorie de patru ani, serviciile de sănătate pe care trebuie să le asigure angajaților lor)

(2011/C 63/07)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Markkinaoikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, fostă Suomen Terveystalo Oyj

Pârât: Oulun kaupunki

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare Markkinaoikeus — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) literele (a) și (d) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Contract între autoritățile locale și o societate privată independentă care prevede crearea unei întreprinderi comune, care le aparține în părți egale, căreia sunt transferate activitățile acestora în materie de sănătate și de bunăstare la locul de muncă — Contract prin care autoritățile locale și societatea privată se angajează să achiziționeze de la noua întreprindere comună, pentru o perioadă de tranziție, serviciile de sănătate și de bunăstare la locul de muncă pentru proprii angajați

Dispozitivul

Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretată în sensul că, atunci când o autoritate contractantă încheie cu o societate privată independentă de ea un contract privind înființarea unei întreprinderi comune, care ia forma unei societăți pe acțiuni, al cărui obiect îl constituie prestarea de servicii de sănătate și de bunăstare la locul de muncă, atribuirea de către autoritatea contractantă menționată a contractului de achiziții aferent serviciilor destinate propriilor angajați, a cărui valoare depășește pragul prevăzut de această directivă și care este detașabil de contractul prin care se constituie această societate, trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor directivei menționate aplicabile serviciilor care intră sub incidența anexei II B la aceasta.

(¹) JO C 193, 15.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeidshof te Brussel — Belgia) — Omalet NV/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Cauza C-245/09) (¹)

(Libera prestare a serviciilor — Articolul 49 CE — Întreprinzător stabilit într-un stat membru — Apel la cocontractanți stabiliți în același stat membru — Situație pur internă — Inadmisibilitatea cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare)

(2011/C 63/08)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Omalet NV

Pârâtă: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Arbeidshof te Brussel — Interpretarea articolului 49 CE — Legislație socială — Întreprinzător stabilit în Belgia care recurge la subcontractanți stabiliți în același stat membru fără a fi însă înregistrați în evidența autorităților naționale — Aplicarea sau inaplicabilitatea articolului 49 CE

Dispozitivul

Respinge cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de arbeidshof te Brussel (Belgia), prin decizia din 25 iunie 2009, ca inadmisibilă.

(¹) JO C 220, 12.09.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Haarlem — Țările de Jos) — Premis Medical BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

(Cauza C-273/09) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 729/2004 — Clasificarea în Nomenclatura combinată a mărfii „cadru pentru deplasare cu rotile” — Poziția 9021 — Poziția 8716 — Rectificare — Validitate]

(2011/C 63/09)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Haarlem

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Premis Medical BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank Haarlem — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 729/2004 al Comisiei din 15 aprilie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO L 113, p. 5, Ediție specială, 02/vol. 17, p. 20) — Articole și aparate ortopedice sau destinate compensării unei deficiențe ori a unei infirmități, în sensul poziției 9021 din Nomenclatura combinată — Cadru pentru deplasare cu rotile conceput pentru a ajuta persoanele cu mobilitate redusă

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 729/2004 al Comisiei din 15 aprilie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată, în redactarea acestuia ca urmare a unei rectificări publicate la 7 mai 2004, este nevalid în măsura în care, pe de o parte, rectificarea

intervenită a extins domeniul de aplicare al regulamentului inițial la cadrele pentru deplasare cu roțile constând într-o ramă tubulară din aluminiu cu patru roțile, dintre care două pivotante în față, prevăzută cu ghidon și frâne și concepută pentru a ajuta persoanele cu mobilitate redusă, și, pe de altă parte, clasifică respectivele cadre pentru deplasare cu roțile la subpoziția 8716 80 00 din Nomenclatura combinată.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Session (Scotland), Edinburgh — Regatul Unit) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH

(Cauza C-277/09) (¹)

(A șasea directivă TVA — Dreptul la deducere — Achiziționare de vehicule și utilizare pentru operațiuni de leasing — Divergențe între regimurile fiscale a două state membre — Interzicerea practicilor abuzive)

(2011/C 63/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pârâtă: RBS Deutschland Holdings GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Session (Scoția), Edinburgh — Interpretation articolului 17 alineatul (3) litera (a) din Directiva 77/388/CEE: a șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Operațiuni realizate numai cu intenția de a obține un avantaj fiscal — Prestație de servicii de închiriere de autovehicule în Regatul Unit prin intermediul filialei germane a unei bănci stabilite în Regatul Unit

Dispozitivul

1. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, articolul 17 alineatul (3) litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că un stat membru nu poate refuza unei persoane impozabile deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor, plătită pentru achiziționarea de bunuri efectuată în acest stat membru, atunci când aceste bunuri au fost utilizate în cadrul unor operațiuni de leasing efectuate într-

un alt stat membru, pentru simplul motiv că operațiunile realizate în aval nu au condus la plata taxei pe valoarea adăugată în al doilea stat membru.

2. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, în care o întreprindere stabilită într-un stat membru alege ca, prin intermediul filialei sale stabilite într-un alt stat membru, să realizeze operațiuni prin care oferă bunuri în leasing unei societăți terțe stabilite în primul stat membru, pentru a evita să se datoreze taxa pe valoarea adăugată pentru plățile corespunzătoare acestor operațiuni, operațiunile respective fiind calificate în primul stat membru drept prestări de servicii de locațiune efectuate în al doilea stat membru, iar în acest al doilea stat membru, drept livrări de bunuri efectuate în primul stat membru, principiul interzicerii practicilor abuzive nu se opune dreptului la deducerea taxei pe valoarea adăugată recunoscut la articolul 17 alineatul (3) litera (a) din Directiva 77/388.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-304/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Ajutoare în favoarea societăților cotate recent la bursă — Recuperare)

(2011/C 63/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, E. Righini și V. Di Bucci, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri și P. Gentili, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neluarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3 și 4 din Decizia 2006/261/CE a Comisiei din 16 martie 2005 privind schema de ajutoare C 8/2004 (ex NN 164/2003) pusă în aplicare de Italia în favoarea unor societăți cotate recent la bursă [notificată sub numărul C(2005) 591], (JO L 94, p. 42)

Dispozitivul

1. Prin neluarea, în termenele prevăzute, a tuturor măsurilor necesare pentru a abroga schema de ajutoare declarată nelegală și incompatibilă cu piața comună prin Decizia 2006/261/CE a Comisiei din 16 martie 2005 privind schema de ajutoare nr. C 8/2004 (ex NN 164/2003) pusă în aplicare de Italia în favoarea unor societăți cotate recent la bursă și pentru a recupera de la beneficiari ajutoarele acordate în temeiul schemei amintite, Republica Italiană nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 3 din decizia menționată.

2. *Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 256, 24.10.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Austria) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien

(Cauza C-338/09) (¹)

(Libera prestare a serviciilor — Libertatea de stabilire — Norme de concurență — Operațiuni de cabotaj — Transporturi naționale de persoane efectuate printr o linie de autobuz — Cerere de exploatare a unei linii — Concesiune — Autorizație — Condiții — Dispunerea de un sediu sau de o unitate permanentă pe teritoriul național — Reducere a încasărilor care compromite rentabilitatea exploatării unei linii deja concesionate)

(2011/C 63/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Pârât: Landeshauptmann von Wien

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Interpretarea articolului 49 CE și următoarele, precum și a articolului 81 CE și următoarele — Reglementare a unui stat membru care condiționează concesionarea exploatării unei linii de transport public atât de faptul ca solicitantul acestei concesionări să fie stabilit în acest stat, cât și de faptul ca noua linie să nu amenințe rentabilitatea unei linii de transport similare existente

Dispozitivul

1. Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care, în scopul acordării unei autorizații de exploatare a unei linii urbane de transport public de persoane cu autobuzul, care deservește în mod regulat stații determinate potrivit unui orar prestabilit, impune ca operatorii economici solicitanți, stabiliți în alte state membre, să dispună de un sediu sau de o altă unitate pe teritoriul acestui stat membru chiar înainte ca autorizația de exploatare a acestei linii să le fi fost acordată. În schimb, articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede o cerință de stabilire, atunci când aceasta este impusă după acordarea autorizației și înainte ca solicitantul să înceapă exploatarea liniei respective.

2. Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede refuzul de a acorda o autorizație în scopul exploatării unei linii de autobuz turistice din cauza reducerii rentabilității unei întreprinderi concurente titulare a unei autorizații de exploatare privind o linie identică în totalitate sau în parte cu cea solicitată, numai în temeiul simplor afirmații ale acestei întreprinderi concurente.

(¹) JO C 282, 21.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Malta

(Cauza C-351/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2000/60/CE — Articolele 8 și 15 — Starea apelor interioare de suprafață — Elaborarea și punerea în aplicare a unor programe de monitorizare — Omisiune — Prezentarea de rapoarte de sinteză privind aceste programe de monitorizare — Omisiune)

(2011/C 63/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și K. Xuereb, agenți)

Pârâtă: Republica Malta (reprezentanți: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech și Y. Rizzo, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 8 și 15 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193) — Obligația de a elabora și de a face operaționale programe de monitorizare a stării apelor de suprafață — Obligația de a prezenta rapoarte de sinteză privind programele de monitorizare a apelor de suprafață

Dispozitivul

1. Prin omiterea, în primul rând, a elaborării și punerii în aplicare a programelor de monitorizare a stării apelor interioare de suprafață potrivit articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei și, în al doilea rând, a prezentării de rapoarte de sinteză privind programele de monitorizare a stării apelor interioare de suprafață potrivit articolului 15 alineatul (2) din această directivă, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 8 și 15 din directiva menționată.

2. *Obligă Republica Malta la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury

(Cauza C-393/09) (¹)

(Proprietate intelectuală — Directiva 91/250/CEE — Protecția juridică a programelor pentru calculator — Noțiunea „oricare formă de exprimare a unui program pentru calculator” — Incluziunea sau neincluziunea interfeței grafice cu utilizatorul a unui program — Drept de autor — Directiva 2001/29/CE — Drept de autor și drepturi conexe în societatea informațională — Difuzare a unei interfețe grafice cu utilizatorul în cadrul programelor de televiziune — Comunicare publică a unei opere)

(2011/C 63/14)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Pârât: Ministerstvo kultury

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Nejvyšší správní soud — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) din Directiva 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (JO L 122, p. 42, Ediție specială, 17/vol. 1 p. 114), precum și a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230) — Incluziunea sau neincluziunea interfeței grafice cu utilizatorul în noțiunea „oricare formă de exprimare a unui program pentru calculator”, noțiune prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 91/250

Dispozitivul

1. *Interfața grafică cu utilizatorul nu constituie o formă de exprimare a unui program pentru calculator în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator și nu poate beneficia de protecția prin dreptul de autor asupra programelor pentru calculator în temeiul acestei directive. Cu toate acestea, o astfel de interfață poate beneficia de protecția prin dreptul de autor ca operă, în temeiul Directivei 2001/29/CE*

a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, dacă această interfață constituie o creație intelectuală proprie autorului său.

2. *Difuzarea unei interfețe grafice cu utilizatorul în cadrul programelor de televiziune nu constituie o comunicare publică a unei opere protejate prin dreptul de autor în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29.*

(¹) JO C 11, 16.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny — Republica Polonă) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Cauza C-438/09) (¹)

[A șasea directivă TVA — Dreptul de deducere a TVA ului achitat în amonte — Servicii prestate — Persoană impozabilă neînscrisă în registrul TVA ului — Mențiuni obligatorii pe factură în scopuri de TVA — Reglementare fiscală națională — Excluderea de la dreptul de deducere în temeiul articolului 17 alineatul (6) din A șasea directivă]

(2011/C 63/15)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bogusław Juliusz Dankowski

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Naczelny Sąd Administracyjny — Interpretarea articolului 17 alineatul (6) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Compatibilitatea cu această dispoziție a unei reglementări naționale care exclude dreptul de deducere a TVA ului achitat în amonte pentru o prestare de serviciu și pe baza unei facturi eliberate, cu încălcarea dreptului național, de către o persoană care nu figurează în registrul persoanelor supuse la plata TVA ului

Dispozitivul

1. *Articolul 18 alineatul (1) litera (a) și articolul 22 alineatul (3) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei*

pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/18/CE a Consiliului din 14 februarie 2006, trebuie interpretate în sensul că o persoană impozabilă beneficiază de dreptul de deducere în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată achitată pentru prestările de servicii furnizate de o altă persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată atunci când facturile referitoare la acestea conțin toate informațiile impuse de respectivul articol 22 alineatul (3) litera (b), în special cele necesare pentru identificarea persoanei care a întocmit facturile menționate și a naturii serviciilor furnizate.

2. Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/18, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care exclude dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată plătită de o persoană impozabilă unei alte persoane impozabile, prestatoare de servicii, atunci când aceasta din urmă nu este înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/ Administración General del Estado

(Cauza C-488/09) (¹)

(Convenția TIR — Codul vamal comunitar — Transport efectuat sub acoperirea unui carnet TIR — Asociație garantă — Descărcare neregulamentară — Determinarea locului încălcării — Recuperarea drepturilor de import)

(2011/C 63/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Pârâtă: Administración General del Estado

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 221 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 03/vol.5, p. 52), a articolului 454 alineatul (3) și a articolului 455 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol.7, p. 3) — Transporturi efectuate sub acoperirea unui carnet TIR —

Infrațiuni sau nereguli — Loc — Procedură — Recuperare ulterioară a taxelor de import sau de export

Dispozitivul

1. Articolele 454 și 455 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care prezumția de competență în materia recuperării unei datorii vamale a statului membru pe teritoriul căruia a fost constatată o infracțiune săvârșită în cursul unui transport TIR este înlăturată ca urmare a unei hotărâri prin care se stabilește că respectiva infracțiune a fost comisă pe teritoriul unui alt stat membru, autoritățile vamale din acest ultim stat devin competente să recupereze datoria în cauză, cu condiția ca faptele constitutive ale infracțiunii respective să fi fost deferite justiției în termen de doi ani de la data la care asociația garantă pentru teritoriul pe care a fost săvârșită aceeași infracțiune a fost înștiințată despre aceasta.
2. Articolul 455 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 coroborat cu articolul 11 alineatul (1) din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR, semnată la Geneva la 14 noiembrie 1975, trebuie interpretat în sensul că, în circumstanțe precum cele din cauza principală, o asociație garantă nu poate invoca termenul de prescripție prevăzut de aceste dispoziții în cazul în care autoritățile vamale din statul membru pentru al cărui teritoriu este responsabilă asociația respectivă îi aduc la cunoștință, în termen de un an de la data de la care autoritățile menționate au fost informate despre hotărârea executorie prin care a fost desemnată competența lor, faptele care au dus la nașterea datoriei vamale pe care asociația va trebui să o achite până la concurența sumei maxime garantate.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgia) — în procedura privind RTL Belgium SA, fostă TVi SA

(Cauza C-517/09) (¹)

(Directiva 89/552/CEE — Servicii de difuzare a programelor de televiziune — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Noțiunea de instanță națională în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții)

(2011/C 63/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Parțile din acțiunea principală

RTL Belgium SA, fostă TVi SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audio-visuel (Belgia) — Interpretarea articolului 1 litera (c) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215) — Libera prestare a serviciilor — Servicii de transmisie de televiziune — Noțiunile „furnizor” de serviciu audiovizual și „control efectiv asupra selecționării programelor și asupra organizării acestora” — Noțiunea de instanță națională în sensul articolului 267 TFUE

Dispozitivul

Curtea nu este competentă să răspundă la întrebarea adresată de Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audio-visuel prin decizia din 3 decembrie 2009.

(¹) JO C 51, 27.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administrativ de Paris — Franța) — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations

(Cauza C-524/09) (¹)

[Trimitere preliminară — Convenția de la Aarhus — Directiva 2003/4/CE — Accesul publicului la informații despre mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 — Sistem de registre standardizat și securizat — Acces la datele cu privire la tranzacții în domeniul cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Refuz de a comunica — Administrator central — Administratori naționali de registru — Natura confidențială a datelor deținute în registre — Derogări]

(2011/C 63/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ville de Lyon

Pârâtă: Caisse des dépôts et consignations

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal administrativ de Paris — Interpretarea Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200) și a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13

octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78), precum și a articolelor 9 și 10 și a anexei XVI la Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei din 21 decembrie 2004 privind un sistem de registre standardizat și securizat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 386, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 37, p. 250) — Acces la informațiile despre tranzacțiile privind cotele de emisie de gaze cu efect de seră — Refuz de comunicare a informațiilor respective — Competențe ale administratorului central și, respectiv, ale administratorului național de registru — Caracter confidențial al informațiilor deținute în registre și posibilitățile de derogare

Dispozitivul

1. O cerere prin care se urmărește comunicarea de date cu privire la tranzacții precum cele în discuție în acțiunea principală, referitoare la numele titularilor conturilor de origine și de destinație a transferurilor de cote de emisie, la cotele sau la unitățile Kyoto implicate în aceste tranzacții, precum și la data și la ora tranzacțiilor respective, intră sub incidența exclusivă a normelor specifice de comunicare către public și de confidențialitate cuprinse în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, în versiunea ce rezultă din Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004, precum și a celor cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 2216/2004 al Comisiei din 21 decembrie 2004 privind un sistem de registre standardizat și securizat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului.
2. Date cu privire la tranzacții precum cele solicitate în acțiunea principală de către o colectivitate publică ce dorește să renegocieze o convenție de delegare a unui serviciu public constituie date confidențiale în sensul Regulamentului nr. 2216/2004 și, în conformitate cu articolele 9 și 10 din acesta coroborate cu punctele 11 și 12 din anexa XVI la regulamentul menționat, astfel de date, în lipsa acordului prealabil al titularilor conturilor în cauză, nu pot fi consultate în mod liber de marele public decât în zona publică a site-ului web al registrului comunitar independent de tranzacții începând cu data de 15 ianuarie a celui de al cincilea an (X+5) de după anul (X) de finalizare a tranzacțiilor referitoare la transferurile de cote de emisie.
3. Deși, pentru punerea în aplicare a Regulamentului nr. 2216/2004, administratorul central este singurul competent să aducă la cunoștința marelui public datele menționate la punctul 12 din anexa XVI la acest regulament, administratorul național de registru este cel cărui îi revine obligația ca, în cazul în care este sesizat cu o cerere vizând comunicarea unor astfel de date privind tranzacțiile, să respingă el însuși cererea în măsura în care, în lipsa acordului prealabil al titularilor conturilor respective, acest administrator este obligat să asigure confidențialitatea datelor menționate atât timp cât nu pot fi comunicate în mod legal marelui public de către administratorul central.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — Lecson Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund

(Cauza C-12/10) ⁽¹⁾

(Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Secțiunea XVII — Mijloace de transport — Capitolul 87 — Vehicule terestre, altele decât materialul rulant de cale ferată și tramvai, părți și accesorii ale acestora — Pozițiile 8703 și 8713 — Vehicule electrice cu trei sau cu patru roți, concepute pentru transportul unei persoane și care ating o viteză maximă de 6-15 km/h, dotate cu o coloană de direcție distinctă și reglabilă, denumite „electromobile”)

(2011/C 63/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lecson Elektromobile GmbH

Pârâtă: Hauptzollamt Dortmund

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea Anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004 (JO L 327, p. 1) — Vehicule electrice cu trei sau patru roți concepute pentru transportul unei persoane și care ating o viteză maximă cuprinsă între 6 și 15 km/h — Clasificare în poziția 8713 sau în poziția 8703 a Nomenclaturii combinate?

Dispozitivul

Poziția 8703 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1810/2004 al Comisiei din 7 septembrie 2004, trebuie interpretată în sensul că include vehicule cu trei sau cu patru roți, concepute pentru transportul unei persoane, care nu este în mod necesar o persoană invalidă, propulsate de un motor electric alimentat cu o baterie și care ating o viteză maximă de 6-15 km/h, dotate cu o coloană de direcție distinctă și reglabilă, denumite „electromobile”, precum cele în cauză în acțiunea principală.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxemburg) — État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

(Cauza C-116/10) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Scutiri — Articolul 15 alineatul (4) litera (a) și alineatul (5) — Scutirea operațiunilor de închiriere a navelor maritime — Domeniu de aplicare]

(2011/C 63/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines

Pârâți: Me Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Interpretarea articolului 15 alineatul (4) litera (a) și alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutirea operațiunilor de închiriere a navelor maritime — Scutire supusă condiției ca asemenea nave să fie utilizate pentru navigația în largul mării și să transporte călători cu plată sau să fie utilizate pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991, trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de această dispoziție nu se aplică prestațiilor de servicii care constau în punerea la dispoziția unor persoane fizice a unei nave, în schimbul unei remunerații și împreună cu un echipaj, pentru efectuarea unor călătorii de agrement în marea liberă.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-276/10) ⁽¹⁾

(*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/118/CE — Protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării — Netranspunere în termenul prevăzut*)

(2011/C 63/21)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și L. Jelínek, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek și J. Jirkalová, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 209)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 din această directivă.
2. Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal administrativ — Luxemburg) — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des contributions directes

(Cauza C-287/10) ⁽¹⁾

(*Libera prestare a serviciilor — Libera circulație a capitalurilor — Reducere a impozitului pentru investiții — Acordare în legătură cu punerea în aplicare fizică a investițiilor pe teritoriul național — Exploatarea navelor pentru navigație fluvială utilizate în alte state membre*)

(2011/C 63/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tankreederei I SA

Pârât: Directeur de l'administration des contributions directes

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal administrativ de Luxembourg — Interpretarea articolelor 49 și 56 CE — Beneficiul reducerii de impozit pentru investiții — Reglementare care subordonează acordarea unui astfel de beneficiu condiției ca investiția să fie efectuată într-o întreprindere situată pe teritoriul național și să fie utilizată fizic pe acest teritoriu — Societate care exercită o activitate de trafic maritim internațional, stabilită și supusă impozitului în Luxemburg, care însă a efectuat o investiție constând în achiziționarea unui bun utilizat în principal în afara teritoriului național — Obstacol în calea liberei prestări de servicii și în calea liberei circulații a capitalurilor

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții aparținând unui stat membru în temeiul căreia se refuză acordarea unei reduceri de impozit pentru investiții în cazul unei întreprinderi care este stabilită numai în acel stat membru pentru simplul motiv că bunurile de capital, pentru care se solicită această reducere, sunt utilizate fizic pe teritoriul unui alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Celle — Germania) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz

(Cauza C-491/10 PPU) ⁽¹⁾

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Răspundere părintească — Încredințare — Răpirea copilului — Articolul 42 — Executarea unei hotărâri judecătorești certificate prin care se dispune înapoierea unui copil, pronunțată de o instanță competentă (spaniolă) — Competența instanței solicitate (germană) de a refuza executarea hotărârii menționate în cazul încălcării grave a drepturilor copilului]

(2011/C 63/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Celle

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Pârâtă: Simone Pelz

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Celle — Interpretarea articolului 42 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Răpire de copii — Executarea unei decizii prin care se dispune înapoierea unui copil pronunțată de o instanță competentă (spaniolă) — Competența instanței solicitate (germane) de a refuza executarea deciziei amintite în caz de încălcare gravă a drepturilor copilului

Dispozitivul

În împrejurări precum cele din acțiunea principală, instanța competentă a statului membru de executare nu poate să se opună executării unei hotărâri judecătorești certificate prin care se dispune înapoierea unui copil reținut ilicit pentru motivul că instanța statului membru de origine care a pronunțat această hotărâre ar fi încălcat articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, interpretat în conformitate cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, aprecierea existenței unei astfel de încălcări ținând exclusiv de competența instanțelor statului membru de origine.

(¹) JO C 346, 18.12.2010.

Ordonanța Curții (Camera a treia) din 14 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landessozialgericht Berlin — Germania) — Christel Reinke/AOK Berlin

(Cauza C-336/08) (¹)

(Trimitere preliminară — Nepronunțare asupra fondului)

(2011/C 63/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landessozialgericht Berlin

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Christel Reinke

Pârâtă: AOK Berlin

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landessozialgericht Berlin (Germania) — Interpretarea articolelor 18, 49 și 50 CE, precum și a articolului 34 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora

care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Rambursarea cheltuielilor medicale privind un tratament de urgență al unui resortisant al unui stat membru într-un spital privat al unui alt stat membru, ca urmare a refuzului spitalului public competent, pe motiv de capacitate insuficiente, de a acorda respectiva prestație — Reglementare națională a statului membru competent care exclude rambursarea cheltuielilor medicale efectuate pentru un tratament de urgență într-un spital privat al unui alt stat membru, dar care permite rambursarea cheltuielilor respective facturate de un spital privat aflat pe teritoriul național

Dispozitivul

Nu este necesar să se răspundă la cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare prezentată de Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Germania) prin decizia din 27 iunie 2008.

(¹) JO C 260, 11.10.2008.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 2 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Meiningen — Germania) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Cauza C-334/09) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Directiva 91/439/CEE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Renunțarea la permisul de conducere național după atingerea limitei maxime de puncte pentru diferite încălcări — Permis de conducere emis în alt stat membru — Raport de expertiză medico psihologică negativ obținut în statul membru de domiciliu după obținerea unui nou permis într-un alt stat membru — Retragerea dreptului de a conduce pe teritoriul primului stat membru — Posibilitatea statului membru în care are domiciliul posesorul permisului emis de un alt stat membru de a aplica permisului menționat dispozițiile sale naționale referitoare la limitarea, la suspendarea, la retragerea sau la anularea dreptului de a conduce — Condiții — Interpretarea noțiunii „comportament ulterior obținerii unui nou permis de conducere”]

(2011/C 63/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Meiningen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Frank Scheffler

Pârât: Landkreis Wartburgkreis

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Meiningen — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) și a articolului 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere

(JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62) — Permis de conducere emis de un stat membru unui resortisant al unui alt stat membru care a renunțat la permisul său național și care, la momentul emiterii noului permis, își are domiciliul stabil pe teritoriul statului membru de eliberare — Refuz de recunoaștere a acestui permis de către autoritățile statului membru de domiciliu, întemeiat pe un raport de expertiză medico-psihologică întocmit în acest stat membru pe baza unui examen medical efectuat după emiterea noului permis, însă care se referă numai la împrejurări anterioare obținerii acestuia — Calificarea acestui raport de expertiză drept „împrejurare ulterioară obținerii noului permis de conducere” care poate justifica aplicarea dispozițiilor naționale privind limitarea, suspendarea, retragerea sau anularea dreptului de conducere ?

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) și articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/103/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretate în sensul că se opun faptului ca un stat membru, prin exercitarea dreptului conferit acestuia de articolul 8 alineatul (2) de a aplica posesorului unui permis de conducere emis de un alt stat membru propriile dispoziții naționale privind limitarea, suspendarea, retragerea sau anularea dreptului de conducere, să refuze recunoașterea pe teritoriul său a dreptului de a conduce care rezultă dintr-un permis de conducere valabil emis într-un alt stat membru, în temeiul unui raport de expertiză privind aptitudinea de a conduce deposedat de posesorul acestui permis de conducere, în condițiile în care acest raport, cu toate că a fost întocmit după emiterea permisului de conducere respectiv și pe baza unei examinări a persoanei în cauză realizate ulterior acestei date, nu prezintă o legătură, nici chiar parțială, cu un comportament al persoanei în cauză constatată după emiterea acestui permis de conducere și se referă în mod exclusiv la împrejurări anterioare datei menționate.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 11 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Trani — Italia) — VINO COSIMO DAMIANO/ Poste Italiane SpA

(Cauza C-20/10) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) din Regulamentul de procedură — Politica socială — Directiva 1999/70/CE — Clauzele 3 și 8 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Prim sau unic contract — Obligația de a indica motivele obiective — Eliminarea — Regres al nivelului general de protecție al lucrătorilor — Principiul nediscriminării — Articolele 82 CE și 86 CE]

(2011/C 63/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trani

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: VINO COSIMO DAMIANO

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Trani — Interpretarea clauzei 3 și a clauzei 8 punctul 3 din anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Compatibilitate a unei norme interne de validare în cadrul ordinii juridice naționale a unei clauze care nu specifică motivul încheierii unui contract de muncă pe durată determinată pentru angajarea de lucrători în cadrul SpA Poste Italiane

Dispozitivul

1. Clauza 8 punctul 3 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, inclus în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea prevăzută la articolul 2 alineatul 1bids din Decretul legislativ nr. 368 referitor la punerea în aplicare a Directivei 1999/70/CE privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat între CES, UNICE și CEEP (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES) din 6 septembrie 2001, care, spre deosebire de regimul aplicabil anterior intrării în vigoare a decretului sus-menționat, permite unei întreprinderi precum Poste Italiane SpA să încheie, în anumite condiții, un prim sau unic contract de muncă pe durată determinată cu un lucrător precum domnul VINO, fără a fi obligată să indice motivele obiective care justifică încheierea unui contract pe o astfel de durată, atât timp cât reglementarea în cauză nu este legată de punerea în aplicare a acordului-cadru. În această privință, este lipsit de relevanță faptul că obiectivul urmărit de reglementarea respectivă nu este unul demn de a beneficia de protecție cel puțin echivalentă protecției lucrătorilor pe durată nedeterminată stabilite de acordul-cadru menționat.
2. În mod vădit, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la a patra întrebare preliminară adresată de Tribunale di Trani (Italia).
3. A cincea întrebare preliminară adresată de Tribunale di Trani este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 134, 22.5.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 27 octombrie 2010 — REWE-Zentral AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Cauza C-22/10 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Clina — Marca comunitară verbală anterioară CLINAIR — Refuz de înregistrare — Motiv relativ de refuz — Examinare a riscului de confuzie — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) liberă (b)*]

(2011/C 63/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: REWE-Zentral AG (reprezentanți: M. Kinkeldey și A. Bognár, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (reprezentant: N. Lützenrath, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 11 noiembrie 2009 (Camera a șasea), REWE Zentral/OAPI (T-150/08), prin care Tribunalul a respins acțiunea de anulare formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 15 februarie 2008 de respingere a înregistrării semnului verbal „Clina” ca marcă comunitară pentru anumite produse din clasele 3 și 21, prin admiterea opoziției titularului mărcii comunitare verbale anterioare „CLINAIR” — Risc de confuzie între două mărci — Lipsa aprecierii globale a factorilor relevanți în cadrul examinării riscului de confuzie — Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă REWE-Zentral AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 28 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Judecătoria Focșani — România) — Fräsina Bejan/Tudorel Mușat

(Cauza C-102/10) ⁽¹⁾

[*Regulamentul de procedură — Articolul 92 alineatul (1), articolul 103 alineatul (1) și articolul 104 alineatul (3) primul și al doilea paragraf — Apropierea legislațiilor — Regim de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto — Contract de asigurare facultativă — Inaplicabilitate*]

(2011/C 63/28)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Focșani

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fräsina Bejan

Pârât: Tudorel Mușat

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Judecătoria Focșani — Interpretarea articolelor 49 TFUE, 56 TFUE, 57 TFUE, a articolului 59 primul paragraf TFUE, a articolului 169 TFUE și a Directivelor 84/5/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, din 30 decembrie 1983 (JO L 8, p. 17, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 104), 92/49/CEE de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă, alta decât asigurarea de viață, din 18 iunie 1992 (JO L 228, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 53), 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, din 5 aprilie 1993 (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273), 2005/14/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto, din 11 mai 2005 (JO L 149, 11.6.2005, p. 14, Ediție specială 06/vol. 7, p. 212) și 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, din 16 septembrie 2009 (JO L 263, p. 11) — Asigurare de răspundere civilă auto — Prejudicii provocate de vehicule asigurate — Legislație națională care stabilește clauze de excludere defavorabile consumatorilor — Condiții de excludere care depășesc condițiile prevăzute de directive — Posibilitatea instanței naționale de a invoca nulitatea clauzei de excludere a riscului asigurat

Dispozitivul

1. Regimul de asigurare obligatorie a răspunderii civile auto instituit prin
 - Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi;
 - A doua Directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule;
 - A treia Directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule;
 - Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului (a patra directivă privind asigurarea auto) și prin

— Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 de modificare a Directivelor 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE și 90/232/CEE [ale Consiliului] și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto,

nu se opune unei legislații naționale care prevede că asigurătorul exclude de la acoperirea oferită printr-un contract de asigurare facultativă a unui autovehicul daunele produse în cazul în care vehiculul este condus de o persoană care se află sub influența alcoolului.

2. Regimul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto instituit prin Directivele 72/166, 84/5, 90/232, 2000/26 și 2005/14 nu se opune unei legislații naționale care nu impune unui asigurător obligația de a despăgubi imediat, în temeiul unui contract de asigurare facultativă a unui autovehicul, asiguratul care a fost păgubit ca urmare a producerii unui accident și de a recupera de la persoana care poartă răspunderea pentru producerea accidentului valoarea despăgubirilor acordate asiguratului, în cazurile în care asigurarea nu acoperă riscul, ca efect al unei clauze de excludere.
3. O legislație națională care prevede că asigurătorul exclude de la acoperirea oferită printr-un contract de asigurare facultativă a unui autovehicul daunele produse în cazul în care acest vehicul este condus de o persoană aflată sub influența alcoolului constituie o restricție atât privind libertatea de stabilire, cât și privind libera prestare a serviciilor. Revine instanței de trimitere sarcina de a examina în ce măsură această restricție poate fi totuși admisă în temeiul măsurilor derogatorii prevăzute în mod expres în Tratatul FUE sau poate fi justificată, potrivit jurisprudenței Curții, de motive imperative de interes general.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 9 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Düsseldorf — Germania) — KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg

(Cauza C-193/10) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificare tarifară — Player MP3/multimedia — Poziția 8521 — Aparat de înregistrare sau de reproducere videofonică]

(2011/C 63/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: KMB Europe BV

Pârâtă: Hauptzollamt Duisburg

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Düsseldorf — Interpretarea Anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006, (JO L 301, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 21, p. 3) — Aparat MP3 (MP3 Media Player) — Aparat având drept funcție principală reproducerea sunetului având totuși o capacitate limitată de reproducere a imaginilor fixe și a imaginilor video — Clasificare la poziția 8519 („aparate de înregistrare sau de reproducere a sunetului”) sau la poziția 8521 („aparate de înregistrare sau de reproducere videofonică”) din Nomenclatura combinată

Dispozitivul

Poziția 8521 din Nomenclatura combinată, ce figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 trebuie să fie interpretată în sensul că sunt excluse din această poziție playerele MP3/multimedia, precum cele în cauză în acțiunea principală, în legătură cu care instanța de trimitere constată că funcția principală ce caracterizează ansamblul acestor aparate este cea de înregistrare și de reproducere a sunetului.

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

Ordonanța Curții din 22 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública

(Cauza C-199/10) (¹)

[Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Articolele 56 CE și 58 CE — Impozitarea dividendelor — Reținere la sursă — Legislație fiscală națională care prevede exonerarea dividendelor plătite societăților rezidente]

(2011/C 63/30)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Pârâtă: Fazenda Pública

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal Administrativo — Compatibilitate cu articolele 12 CE, 43 CE, 56 CE, cu articolul 58 alineatul (3) [în prezent articolele 18, 49, 63 și respectiv articolul 65 alineatul (3) TFUE] și cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97) a unei legislații fiscale naționale privind impozitarea dividendelor distribuite de o societate rezidentă unei societăți beneficiare nerezidente care deține o participare la capitalul social al societății care distribuie dividendele, inferioară cotei de 25 % — Impozitarea prin reținere la sursă a unei cote de 15 % prevăzută de convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată între cele două state în cauză — Exonerare a dividendelor plătite societăților rezidente

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unui regim fiscal care rezultă dintr-o convenție pentru evitarea dublei impuneri încheiată între două state membre, care prevede reținerea la sursă a unei cote de 15 % pentru dividendele nete distribuite unei societăți beneficiare stabilite în alt stat membru, atunci când reglementarea națională din primul stat membru exonerează de această reținere dividendele plătite unei societăți beneficiare rezidente. Situația ar fi diferită numai în cazul în care impozitul reținut la sursă ar putea fi imputat asupra impozitului datorat în al doilea stat membru până la concurența diferenței de tratament. Este de competența instanței de trimitere să verifice dacă o astfel de neutralizare a diferenței de tratament este realizată prin aplicarea tuturor prevederilor convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale în domeniul impozitului pe venit, încheiată la 26 octombrie 1993 între Republica Portugalheză și Regatul Spaniei.

(¹) JO C 195, 17.07.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 6 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunalul Dolj — România) — Adrian Băilă/ Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Cauza C-377/10) (¹)

(Trimitere preliminară — Lipsa unei legături cu realitatea sau cu obiectul acțiunii principale — Inadmisibilitate)

(2011/C 63/31)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Dolj

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Adrian Băilă

Pârâte: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunalul Dolj — Înmatricularea unor vehicule de ocazie înmatriculate anterior în alte state membre — Taxă de mediu aplicată auto-vehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări într-un stat membru determinat — Compatibilitatea reglementării naționale cu articolul 110 TFUE — Scutire temporară pentru vehiculele care au anumite caracteristici

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunalul Dolj prin decizia din 9 iunie 2010 este în mod vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 274, 09.10.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Cauza C-439/10) (¹)

(Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate)

(2011/C 63/32)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC DRA SPEED SRL

Pârâte: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Curtea de Apel Bacău, Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Înmatricularea unor vehicule de ocazie înmatriculate anterior în alte state membre — Taxă de mediu aplicată auto-vehiculelor cu ocazia primei înmatriculări într-un stat membru — Compatibilitatea reglementării naționale cu articolul 110 TFUE — Discriminare în raport cu vehiculele de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul statului membru menționat și care nu sunt supuse taxei respective cu ocazia unei vânzări ulterioare și a unei noi înmatriculări

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău prin decizia din 1 septembrie 2010 este în mod vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Cauza C-440/10) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate)

(2011/C 63/33)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC SEMTEX SRL

Pârâtă: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Curtea de Apel Bacău, Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Înmatricularea unor vehicule de ocazie înmatriculate anterior în alte state membre — Taxă de mediu aplicată automobilelor cu ocazia primei înmatriculări într-un stat membru — Compatibilitatea reglementării naționale cu articolul 110 TFUE — Discriminare în raport cu vehiculele de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul statului membru menționat și care nu sunt supuse taxei respective cu ocazia unei vânzări ulterioare și a unei noi înmatriculări

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău prin decizia din 1 septembrie 2010 este în mod vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 328, 4.12.2010.

Ordonanța Curții din 7 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău — România) — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Cauza C-441/10) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual — Inadmisibilitate)

(2011/C 63/34)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ioan Anghel

Pârâte: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Curtea de Apel Bacău, Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Înmatricularea unor vehicule de ocazie înmatriculate anterior în alte state membre — Taxă de mediu aplicată automobilelor cu ocazia primei înmatriculări într-un stat membru — Compatibilitatea reglementării naționale cu articolul 110 TFUE — Discriminare în raport cu vehiculele de ocazie deja înmatriculate pe teritoriul statului membru menționat și care nu sunt supuse taxei respective cu ocazia unei vânzări ulterioare și a unei noi înmatriculări

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Bacău prin decizia din 1 septembrie 2010 este în mod vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 328, 4.12.2010.

Cererea de interpretare a Hotărârii din 17 mai 1990, Barber (C-262/88), introdusă la 26 mai 2010 de Manuel Enrique Peinado Guitart

(Cauza C-262/88 INT)

(2011/C 63/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Manuel Enrique Peinado Guitart

Prin Ordonanța din 17 decembrie 2010, Curtea (Camera a șaptea) a declarat inadmisibilă cererea de interpretare.

Recurs introdus la 22 noiembrie 2010 de Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) pronunțate la 9 septembrie 2010 în cauza T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS/Comisia Europeană

(Cauza C-549/10 P)

(2011/C 63/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS (reprezentanți: O. W. Brouwer, advocaat, A. J. Ryan, Solicitor)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- Anularea hotărârii Tribunalului, astfel cum se solicită în prezentul recurs;
- pronunțarea cu titlu definitiv și anularea deciziei sau, în orice caz, reducerea amenzii sau, în subsidiar, în cazul în care Curtea de Justiție nu se pronunță ea însăși, trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța potrivit hotărârii Curții și
- dacă nu se amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor procedurii în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului din 9 septembrie 2010 pronunțată în cauza T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS/Comisia Europeană (denumită în continuare „hotărârea”) prin care se respinge acțiunea introdusă de recurente împotriva deciziei Comisiei Europene prin care comportamentul lor este declarat ca fiind de natură să blocheze piața aparatelor pentru recuperarea automată de ambalaje.

Recurentele arată că Curtea de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să anuleze hotărârea, întrucât Tribunalul a săvârșit erori de drept și de procedură atunci când a apreciat comportamentul lor ca fiind de natură să blocheze piața aparatelor pentru recuperarea automată de ambalaje. În această privință, recurentele au invocat următoarele motive:

- (i) o eroare de drept în controlul efectuat de Tribunal cu ocazia aprecierii concluziilor Comisiei Europene referitoare la intenția anticoncurențială de a bloca piața: limitându-se să interzică disimularea de documente de către Comisia Europeană, Tribunalul a refuzat în mod implicit să exercite un control complet al deciziei Comisiei Europene în temeiul articolului 82 din Tratatul CE (devenit articolul 102 TFUE) și nu a îndeplinit cerințele unui control marginal pentru a stabili că elementele de probă invocate de Comisie sunt precise, fiabile, coerente și că sunt de natură să susțină concluziile trase pe baza acestora;
- (ii) o eroare de drept și o nemotivare sau o motivare insuficientă privind partea din cererea totală pe care contractele trebuiau să o acopere pentru a fi abuzive: hotărârea se limitează la termeni vagi și puțin detaliați pentru a descrie partea din cerere exclusă, deși Tribunalul ar fi trebuit să solicite o demonstrație clară a faptului că eliminarea unei anumite părți a cererii era abuzivă și ar fi trebuit să furnizeze o motivare suficientă în această privință;
- (iii) o eroare de procedură și o eroare de drept în examinarea rabaturilor retroactive: Tribunalul a interpretat în mod eronat și, în consecință, nu a luat în considerare în mod corect argumentele recurentelor privind rabaturile

retroactive. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a solicitat Comisiei Europene să stabilească faptul că rabaturile retroactive practicate de recurente au condus la stabilirea unor prețuri sub nivelul costurilor;

- (iv) o eroare de drept și o nemotivare în determinarea faptului dacă acordurile care desemnează recurente drept furnizor preferat, principal sau furnizorul primar pot fi calificate drept exclusive, întrucât nu a luat în considerare și nu a stabilit dacă contractele în litigiu cuprindeau incitări la aprovizionarea exclusiv de la recurente, după ce a respins argumentul acestora potrivit căruia ar fi trebuit luat în considerare în aprecierea sa aspectul dacă contractele erau acorduri de exclusivitate obligatorii în dreptul național și
- (v) o eroare de drept în legătură cu interpretarea și aplicarea principiului egalității de tratament în controlul amenzii: Tribunalul nu a aplicat corect principiul egalității de tratament întrucât nu a luat în considerare aspectul dacă nivelul general al amenzilor crescuse atunci când a decis că amenda aplicată recurentelor nu era discriminatorie.

Acțiune introdusă la 30 noiembrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-562/10)

(2011/C 63/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: F.W. Bulst și I. Rogalski, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea că Republica Federală Germania a încălcat obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 56 TFUE, prin faptul că:
 1. potrivit textului articolului 34 alineatul (1) punctul 1 din Cartea a XI-a a Codului german al securității sociale (Sozialgesetzbuch XI, denumită în continuare „SGB XI”), se acordă dreptul la alocație pentru dependentă numai în cazul în care șederea temporară a persoanei dependente în alt stat membru este de maximum șase săptămâni;
 2. nu se prevede rambursarea, respectiv, potrivit articolului 34 alineatul (1) punctul 1 din SGB XI, se exclude rambursarea costurilor determinate de prestațiile de îngrijire de care a beneficiat persoana dependentă în cadrul unei șederi temporare în alt stat membru, furnizate de un prestator de servicii stabilit în alt stat membru, în quantumul costurilor determinate de prestațiile de îngrijire în natură efectuate în Germania;

3. nu sunt compensate costurile de închiriere a echipamentelor pentru îngrijire în cazul unei șederi temporare a persoanei care necesită îngrijire în alt stat membru, respectiv, potrivit articolului 34 alineatul (1) punctul 1 din SGB XI, se exclude rambursarea costurilor inclusiv în situația în care acestea ar fi compensate în Germania sau echipamentul pentru îngrijire ar fi fost pus la dispoziție, iar rambursarea nu ar determina o dublare sau o creștere a serviciilor prestate în Germania;

— obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentei acțiuni privește reglementarea germană privind asigurările pentru dependență, potrivit căreia persoana dependentă care beneficiază în Germania de regimul legal al prestațiilor de asigurări (sociale) pentru dependență nu poate solicita prestații în același quantum atunci când se află temporar în alt stat membru și în care beneficiază (sau dorește să beneficieze) în acel stat membru la prestații de îngrijire sau la alocația pentru dependență. În cazul unei șederi temporare în alt stat membru, dispozițiile existente în discuție privind prestațiile de îngrijire în natură prevăd că alocația pentru dependență și echipamentele pentru îngrijire au o valoare evident mai mică față de o prestație de îngrijire efectuată în Germania.

Comisia consideră că dispozițiile în discuție nu sunt compatibile cu articolul 56 TFUE întrucât acestea îngreunează considerabil recurgerea la prestațiile de îngrijire în alt stat membru și nu se justifică, respectiv nu sunt necesare pentru motive imperative de interes general. Prestațiile de îngrijire, precum închirierea de echipamente care pot fi utilizate pentru îngrijire, ar fi servicii furnizate în schimbul unei remunerații și ar reprezenta, prin urmare, o prestare de servicii în sensul articolului 56 TFUE. Astfel, acestea se încadrează în domeniul de aplicare al dispozițiilor privind libera prestare a serviciilor. În jurisprudența privind rambursarea costurilor tratamentului medical efectuat în alt stat membru, Curtea a subliniat că, în cadrul exercitării competenței de organizare a sistemelor de securitate socială, statele membre trebuie să respecte dreptul comunitar. Prin urmare, împrejurarea că o reglementare este inclusă domeniul de aplicare al securității sociale nu exclude aplicarea articolului 56 TFUE.

Cu privire la reglementările referitoare la alocația pentru dependență, există o restricție (discriminatorie), în sensul că dreptul la alocația pentru dependență, în măsura în care persoana dependentă are reședința în străinătate, se acordă pentru maximum șase săptămâni. Astfel, persoanei dependente îi este dificil să beneficieze în străinătate de prestații de îngrijire după expirarea acestei perioade.

Cu privire la reglementările referitoare la prestațiile de îngrijire în natură, există o restricție (discriminatorie) în sensul că nu se prevede, respectiv se exclude rambursarea prestațiilor de îngrijire în natură de care persoana dependentă a beneficiat în cadrul

unei șederi temporare în alt stat membru și care au fost furnizate de un prestator de servicii stabilit în alt stat membru. Împrejurarea că nici pe teritoriul național nu sunt compensate costurile aferente prestațiilor de îngrijire în natură, efectuate de instituții care nu au încheiat convenții cu casele de asigurări pentru dependență, astfel cum susține guvernul federal, nu modifică această apreciere deoarece în Germania ar exista numeroși ofertanți care au încheiat asemenea convenții. Dimpotrivă, după cunoștința Comisiei, nu ar exista asemenea ofertanți în alte state membre ale Uniunii Europene. Cu privire la acest aspect, în privința asiguraților (respectiv, persoanele dependente) se exclude în principiu recurgerea în alt stat membru la prestațiile de îngrijire în natură, potrivit sistemului de asigurări sociale pentru dependență, deși aceasta ar fi posibilă în Germania inclusiv când nu se recurge la toți furnizorii.

În sfârșit, cu privire la reglementările privind furnizarea echipamentelor pentru îngrijire, există o restricție (discriminatorie) în sensul că nu sunt rambursate costurile închirierii (și utilizării) unui asemenea echipament pentru îngrijire în alt stat membru, spre deosebire de costurile aferente îngrijirilor prestate în Germania.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții, libera prestare a serviciilor prevăzută la articolul 56 TFUE impune nu numai eliminarea oricărei discriminări a prestatorului de servicii pe motiv de cetățenie sau de naționalitate, ci și anularea tuturor restricțiilor — inclusiv atunci când acestea se aplică fără deosebire după cum este vorba despre prestatori de servicii interni sau prestatori de servicii din alte state membre — în cazul în care acestea interzic ori împiedică activitatea prestatorului de servicii stabilit în alt stat membru și care furnizează în acel stat în mod legal servicii asemănătoare.

Justificările invocate de guvernul federal — protecția sănătății publice și a echilibrului financiar al sistemului de asigurări pentru dependență — nu ar fi adecvate pentru a justifica această restricție privind libera prestare a serviciilor.

Pe de o parte, dispozițiile restrictive depășesc evident măsurile care ar putea fi necesare pentru protejarea calității serviciilor în discuție sau a sănătății. Astfel, în general, se exclude o rambursare a costurilor provenite din celelalte state membre, în mod independent de orice apreciere a calității. Prin urmare, nu se acordă rambursarea costurilor nici în situația asigurării unei calități suficiente a prestațiilor de îngrijire și a excluderii unei risc pentru sănătatea persoanei dependente.

Pe de altă parte, nu este necesar ca reglementările germane privind excluderea de la rambursare a costurilor provenite din celelalte state membre și care, în orice caz, ar fi inferioare celor provenite din Germania și care fac obiectul finanțării, să excludă un risc serios pentru echilibrul financiar al sistemului de asigurări sociale. În definitiv, în vederea evitării unei restricții privind libera prestare a serviciilor, costurile determinate de recurgerea, în străinătate, la prestațiile de îngrijire ar trebui rambursate numai în quantumul în care ar fi rambursate și în Germania.

Recurs introdus la 2 decembrie 2010 de Republica Italiană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 13 septembrie 2010 în cauzele conexe T-166/07 și T-285/07, Republica Italiană/Comisia Europeană

(Cauza C-566/10 P)

(2011/C 63/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Republica Italiană (reprezențanți: G. Palmieri, agent, și P. Gentili, avvocato dello Stato)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Republica Lituania și Republica Elenă

Concluziile recurente

— Anularea, în temeiul articolelor 56, 58 și 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Hotărârii din 13 septembrie 2010, cauzele conexe T-166/07 și T-285/07, pronunțată de Tribunalul Uniunii Europene în acțiunile în anulare formulate de Republica Italiană împotriva:

1. anunțului de concurs general EPSO/AD/94/07 privind constituirea unei liste de recrutare pentru 125 de posturi de administratori (AD5) în domeniul informării, comunicării și mass-media;

2. anunțului de concurs general EPSO/AST/37/07 privind constituirea unei liste de recrutare pentru 110 posturi de asistenți (AST3) în domeniul comunicării și informării

ambele publicate în edițiile în limba engleză, franceză și germană ale Jurnalului Oficial al Comunităților Europene din 28 februarie 2007, numărul C 45A;

3. anunțului de concurs general EPSO/AD/95/07 privind constituirea unei liste de recrutare pentru 20 de posturi de administratori (AD5) în domeniul științelor informării (bibliotecă/documentare)

publicat numai în edițiile în limba engleză, franceză și germană ale Jurnalului Oficial al Comunităților Europene din 8 mai 2007, numărul C 103;

— pronunțarea directă a Curții asupra litigiului și anularea anunțurilor menționate mai sus,

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă șapte motive.

Prin intermediul primului motiv, aceasta pretinde că hotărârea atacată încalcă sistemul competențelor în materie de stabilire a regimului lingvistic ce rezultă din coroborarea prevederilor articolului 342 TFUE cu prevederile articolului 6 din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (¹). Astfel, la articolul 6 din Regulamentul nr. 1, Consiliul ar fi recunoscut competența instituțiilor de a stabili modalitățile de aplicare a regimului lingvistic

prin propriile regulamente interne. Tribunalul ar fi admis însă în mod nelegal posibilitatea Comisiei de a reglementa aspecte ale propriului regim lingvistic chiar și în simple anunțuri de concurs.

Cel de al doilea motiv este îndreptat împotriva argumentării prin care Tribunalul respinge încălcarea articolelor 1, 4 și 5 din Regulamentul nr. 1. Recurenta contestă, sub mai multe aspecte, teza potrivit căreia anunțurile de concurs nu ar constitui acte cu aplicabilitate generală în sensul articolului 4 și că, prin urmare, nu ar fi supuse regimului general prevăzut de regulamentul menționat. Teza Tribunalului este, în opinia sa, infirmată indirect și de diverse prevederi din Statutul funcționarilor.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta critică hotărârea atacată în măsura în care Tribunalul neagă, în ceea ce privește publicarea completă a anunțurilor de concurs în discuție în numai trei limbi, existența unei încălcări a principiului nediscriminării prevăzut la articolul 12 CE (devenit articolul 18 TFUE), precum și a principiului multilingvistului în sensul articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, al articolului 6 alineatul (3) TUE, al articolului 5 din Regulamentul nr. 1, precum și al articolului 1 alineatele (2) și (3) din anexa III la Statutul funcționarilor. În opinia recurente, publicarea ulterioară în toate limbile a unor anunțuri sintetice care fac trimitere la publicarea completă a anunțurilor în limbile franceză, germană și engleză nu era de natură să evite o situație de discriminare în defavoarea candidaților având o limbă diferită de acestea din urmă, astfel cum susține, în schimb, Tribunalul. Având în vedere respectiva publicare ulterioară a anunțurilor, Tribunalul ar fi încălcat, în plus, articolul 263 TFUE, întrucât legalitatea unui act supus examinării sale ar trebui să fie apreciată numai în raport cu formularea actului la momentul adoptării sale, fără a putea fi luate în considerare elemente ulterioare.

Cel de al patrulea motiv invocat de recurentă vizează legalitatea alegerii a numai trei limbi drept „limbi secundare” pentru concurs. Considerațiile formulate de Tribunal pentru a nega caracterul discriminatoriu și neadecvat al alegerii efectuate de Comisie ar constitui, în special, o încălcare a unei serii de norme [articolele 1 și 6 din Regulamentul nr. 1 și articolul 1d alineatele (1) și (6), articolul 27 al doilea paragraf și articolul 28 litera (f) din Statutul funcționarilor] care consacra principiul multilingvistului și în interiorul instituțiilor Uniunii. Contrar celor hotărâte de Tribunal, nu ar reveni recurente obligația de a demonstra inaplicabilitatea eventualelor derogări, ci ar reveni Comisiei obligația de a-și motiva alegerea în acest sens.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv de recurs, recurenta impută Tribunalului că a respins în mod greșit existența unei încălcări a principiului protecției încrederii legitime, negând faptul că practica de mai mulți ani a Comisiei în materie de concursuri ar fi putut genera o încredere legitimă în percepția potențialilor candidați cu privire la anumite modalități de concurs.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurenta susține că, întrucât a afirmat că administrația nu avea obligația să justifice, în anunțurile de concurs în discuție, alegerea celor trei limbi care trebuiau utilizate, Tribunalul a încălcat articolul 296 al doilea paragraf TFUE, în temeiul căruia toate actele juridice se motivează.

În sfârșit, cel de al șaptelea motiv vizează o încălcare a normelor de fond inerente naturii și finalității anunțurilor de concurs, în special a articolului 14 alineatele (1) și (6), a articolului 27 al doilea paragraf și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor. Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept întrucât a afirmat că nu revine numai juriului de concurs competența de a aprecia competențele lingvistice ale candidaților, deoarece autoritatea care adoptă anunțul de concurs ar putea efectua o selecție preliminară a persoanelor interesate pe criterii pur lingvistice.

(¹) Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 3 decembrie 2010 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL/Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-567/10)

(2011/C 63/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

Pârât: Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Întrebările preliminare

- Definiția „planurilor și a programelor” prevăzută la articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (¹) trebuie să fie interpretată ca excluzând din domeniul de aplicare al directivei menționate o procedură de abrogare totală sau parțială a unui plan precum cea aplicabilă în ceea ce privește un plan specific de utilizare a terenului, reglementată de articolele 58-63 din Code bruxellois de l'aménagement du territoire?
- Cuvântul „impuse” care figurează în cuprinsul articolului 2 litera (a) din aceeași directivă trebuie înțeles ca excluzând din definiția „planurilor și a programelor” planurile care sunt prevăzute de acte cu putere de lege, dar a căror adoptare nu este obligatorie, precum planurile specifice de utilizare a terenului menționate la articolul 40 din Code bruxellois de l'aménagement du territoire?

(¹) JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135.

Acțiune introdusă la 6 decembrie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-570/10)

(2011/C 63/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Yerrell, agent, M. Mac Aodha, agent)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei:

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 din directiva menționată;

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul în care trebuia transpusă directiva a expirat la 30 iunie 2009.

(¹) JO L 260, p. 13.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Comisia/Republica Elenă

(Cauza C-601/10)

(2011/C 63/41)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin atribuirea, potrivit procedurii negociate și fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, a unor contracte de achiziții publice având ca obiect servicii complementare de cadastrare și de planificare urbană, care nu erau prevăzute în contractul inițial al localităților Vasiliki, Kassandra, Egnatia și Arethousa, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 și al articolului 11 alineatul (3) din Directiva 92/50/CEE (¹), precum și în temeiul articolului 20 și al articolului 31 alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE (²);

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că, întrucât

1. în calitate de colectivități locale, localitățile menționate constituie autorități contractante, în sensul articolului 1 litera (b) din Directiva 92/50/CEE și al articolului 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE;
2. sunt avute în vedere contracte cu titlu oneros având ca obiect anumite servicii de planificare urbană (articolul 8 coroborat cu anexa IA punctul 12 din Directiva 92/50/CEE și articolul 20 coroborat cu anexa IIA punctul 12 din Directiva 2004/18/CE);
3. valoarea totală estimată a contractelor în discuție, ținând seama de fiecare contract individual, depășește pragurile prevăzute la articolul 7 din Directiva 92/50/CEE și la articolul 7 din Directiva 2004/18/CE,

contractele în litigiu intră în domeniul de aplicare al directivelor menționate.

(i) Încălcarea articolului 8 și a articolului 11 alineatul (3) din Directiva 92/50/CEE

În ceea ce privește contractele de achiziționare de servicii complementare atribuite de localitatea Kassandra, Comisia semnaleză că autoritatea contractantă a ales procedura atribuirii directe fără a fi publicat în prealabil un anunț de participare, în condițiile în care nu erau îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 8 și la articolul 11 alineatul (3) litera (e) din Directiva 92/50/CEE, care indică circumstanțele în care se poate utiliza această procedură excepțională și se aplică contractelor în cauză. Nu a fost îndeplinită, îndeosebi, în privința niciunui dintre contractele pentru servicii complementare în litigiu, condiția care impune existența unei circumstanțe neprevăzute. Cu titlu subsidiar, Comisia subliniază că, și în cazul în care ar fi fost îndeplinite condițiile de aplicare a excepției de la articolul 11 alineatul (3) litera (e) din Directiva 92/50/CEE, valoarea contractelor pentru servicii complementare atribuite depășește limita de 50 % din valoarea contractului inițial, astfel instituită prin directivă.

ii) Încălcarea articolului 20 și a articolului 31 alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE

În ceea ce privește contractele de achiziționare de servicii complementare atribuite de localitățile Vasiliki, Egnatia și Arethousa, Comisia semnaleză că autoritățile contractante au ales procedura de atribuire directă fără a fi publicat în prealabil un anunț de participare în condițiile în care nu erau îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 20 și la articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2004/18/CE, care indică circumstanțele în care se poate utiliza această procedură excepțională și se aplică contractelor în cauză. Nu a fost îndeplinită, îndeosebi, în privința niciunui dintre contractele pentru servicii complementare în litigiu, condiția care impune existența unei circumstanțe neprevăzute. Cu titlu subsidiar, Comisia subliniază că, și în cazul în care ar fi fost îndeplinite condițiile de aplicare a excepției de la articolul 31 alineatul (4) litera (a) din Directiva

2004/18/CE, valoarea contractelor pentru servicii complementare atribuite depășește limita de 50 % din valoarea contractului inițial, astfel instituită prin directivă.

În ceea ce privește afirmația Republicii Elene potrivit căreia procedura adoptată pentru atribuirea contractelor criticate respecta legislația națională în vigoare la momentul respectiv, Comisia arată că procedura adoptată contravenea Directivei 92/50/CEE, care fusese deja transpusă în dreptul intern la momentul atribuirii contractelor în discuție (fiind totodată contrară și Directivei 2004/18/CE, adoptată ulterior). În orice caz, Comisia subliniază că procedura în discuție nu respecta nici legislația națională invocată.

Întrucât statele membre nu pot să se prevealeze de situații interne pentru a justifica nerespectarea obligațiilor și a termenelor impuse de dreptul Uniunii, Comisia consideră că, omițând să adopte și să aplice în mod eficace măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor rezultate din dreptul Uniunii, Republica Elenă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 și al articolului 11 alineatul (3) din Directiva 92/50/CEE, precum și în temeiul articolului 20 și al articolului 31 alineatul (4) din Directiva 2004/18/CE.

⁽¹⁾ JO L 209, p. 1.

⁽²⁾ JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 5 ianuarie 2011 — Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents

(Cauza C-6/11)

(2011/C 63/42)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Daiichi Sankyo Company

Pârât: Comptroller-General of Patents

Întrebările preliminare

1. Regulamentul nr. 469/2009 (denumit în continuare „regulamentul”) ⁽¹⁾ recunoaște, printre celelalte obiective prevăzute în preambul, necesitatea ca acordarea unui CAP [certificat adițional de protecție] titularilor de brevete naționale sau europene să aibă loc în aceleași condiții în toate statele membre ale Comunității, astfel cum prevăd considerentele (7) și (8). În lipsa armonizării comunitare a dreptului brevetelor, cum se interpretează sintagma „produsul este protejat de un brevet de bază în vigoare” prevăzută la articolul 3 litera (a) din regulamentul și care sunt criteriile care permit să se stabilească acest lucru?

2. Într-o cauză precum prezenta acțiune care implică un medicament compus din mai mult de un principiu activ, există criterii suplimentare sau diferite pentru a stabili dacă este sau nu este îndeplinită condiția potrivit căreia „produsul este protejat de un brevet de bază în vigoare” în sensul articolului 3 litera (a) din regulament, și, în caz afirmativ, care sunt aceste criterii suplimentare sau diferite?
3. Pentru ca o combinație de principii active menționată într-o autorizație de introducere pe piață a unui medicament să facă obiectul unui CAP și având în vedere modul de redactare a articolului 4 din regulament, este îndeplinită condiția ca produsul să fie „protejat de un brevet de bază în vigoare” în sensul articolului 1 și al articolului 3 din regulament dacă produsul încalcă brevetul de bază potrivit dreptului național?
4. Pentru ca o combinație de principii active menționată într-o autorizație de introducere pe piață a unui medicament să facă obiectul unui CAP și având în vedere modul de redactare a articolului 4 din regulament, îndeplinirea condiției ca produsul să fie „protejat de un brevet de bază în vigoare” în sensul articolului 1 și al articolului 3 din regulament depinde de aspectul dacă brevetul de bază cuprinde una (sau mai multe) revendicări care menționează în mod specific o combinație (1) a unei clase de componente care include unul dintre principiile active ale produsului respectiv cu (2) o clasă de alte principii active care pot să nu fie specificate dar care includ celălalt principiu activ al produsului respectiv; sau este suficient ca brevetul de bază să cuprindă una (sau mai multe) revendicări care (1) se referă la o clasă de componente care include unul dintre principiile active ale produsului respectiv și (2) utilizează un limbaj specific care, în dreptul național, extinde întinderea protecției pentru a include prezența altor principii active nespecificate incluzând celălalt principiu activ al produsului menționat?

(¹) OJ L 152, p. 1

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2011 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-16/11)

(2011/C 63/43)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și E. Randvere)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, omițând să adopte toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru transpunerea directivei sau să comunice actele menționate Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2007/2/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 (de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană);

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere al directivei în ordinea juridică internă a expirat la 15 mai 2009.

(¹) JO L 108, p. 1.

Ordonanța președintelui Curții din 1 decembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italia) — Lucio Rubano/Regione Campania, Comune di Cusano Mutri

(Cauza C-60/09) (¹)

(2011/C 63/44)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 7 decembrie 2010 — (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bezirksgericht Ried i.L. — Austria) — Procedură penală împotriva Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno

(Cauza C-116/09) (¹)

(2011/C 63/45)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 129, 6.6.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 30 noiembrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado Mercantil n° 1 de Santa Cruz de Tenerife — Spania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatrading SL

(Cauza C-387/09) (¹)

(2011/C 63/46)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

**Ordonanța președintelui Curții din 8 decembrie 2010 —
Comisia Europeană/Regatul Danemarcei****(Cauza C-33/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 63/47)

Limba de procedură: daneza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.**Ordonanța președintelui Curții din 23 noiembrie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză****(Cauza C-208/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 63/48)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 18 ianuarie 2011 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Capela & Irmãos (VOGUE)

(Cauza T-382/08) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale VOGUE — Marca națională verbală anterioară VOGUE Portugal — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]**”]

(2011/C 63/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: M. Esteve Sanz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: J. Capela Irmãos, L^{da} (Porto, Portugalia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 30 iunie 2008 (cauza R 328/2003-2), referitoare la o procedură de opoziție între J. Capela Irmãos, L^{da} și Advance Magazine Publishers, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 30 iunie 2008 (cauza R 328/2003-2).
2. Respinge în rest acțiunea.
3. OAPI va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Advance Magazine Publishers, Inc.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Tribunalului din 19 ianuarie 2011 — Häfele/OAPI — Topcom Europe (Topcom)

(Cauza T-336/09) ⁽¹⁾

[„**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Topcom — Mărcile comunitară și Benelux verbale anterioare TOPCOM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2011/C 63/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Häfele GmbH Co. KG (Nagold, Germania) (reprezentanți: J. Dönch și M. Eck, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Topcom Europe (Heverlee, Belgia) (reprezentant: P. Maeyaert, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 iunie 2009 (cauza R 1500/2008-2) privind o procedură de opoziție între Topcom Europe NV și Häfele GmbH Co. KG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Häfele GmbH Co. KG la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor indispensabile efectuate de Topcom Europe NV în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 256, 24.10.2009.

Ordonanța Tribunalului din 12 ianuarie 2011 — Terezakis/Comisia

(Cauza T-411/09) ⁽¹⁾

[„**Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Refuz parțial al accesului — Înlocuirea actului atacat pe parcursul judecării — Refuz de a modifica concluziile — Nepronunțare asupra fondului**”]

(2011/C 63/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ioannis Terezakis (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial B. Lombart, ulterior P. Synoikis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și C. ten Dam, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 3 august 2009 prin care se refuza accesul reclamantului la anumite părți, precum și la anexele la anumite scrisori transmise între Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Ministerul Economiei și Finanțelor elen în legătură cu posibile nereguli fiscale privind construirea aeroportului din Atena, la Spata, în Grecia

Dispozitivul

1. Nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 312, 19.12.2009.

Recurs introdus la 10 decembrie 2010 de Patrizia De Luca împotriva Hotărârii pronunțate la 30 septembrie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-20/06, De Luca/Comisia

(Cauza T-563/10 P)

(2011/C 63/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și J. N. Louis, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurente

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 30 septembrie 2010, (cauza F-20/06, De Luca/Comisia) prin care se respinge acțiunea formulată de recurentă;
- pronunțarea unei noi hotărâri în sensul
 - anulării Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 23 februarie 2005 de numire a recurente în postul de administrator, în măsura în care prin aceasta se stabilește încadrarea sa în gradul A*9 a doua treaptă;
 - obligării Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă două motive în susținerea recursului:

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept, întrucât articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene a fost considerat aplicabil, deși această dispoziție nu se poate aplica decât în privința „recrutării” funcționarilor, iar recurenta avea deja calitatea de funcționar la momentul numirii sale.
- Recurenta susține că prin faptul că a considerat aplicabilă această dispoziție, TFP nu a recunoscut domeniul de aplicare material al articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, încălcând norma de interpretare potrivit căreia orice dispoziție de drept tranzitoriu este de strictă interpretare.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept, în măsura în care excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut a fost respinsă.

— Recurenta susține că aplicarea acestei dispoziții are drept rezultat încălcarea principiului fundamental al egalității de tratament al funcționarilor și a principiului dreptului la carieră, în măsura în care recurenta ar fi fost retrogradată după ce a reușit a un concurs de nivel superior, în timp ce persoanele care au reușit la concursul de trecere într-o categorie de grad B*10 ar fi beneficiat de un tratament mai favorabil prin faptul că ar fi fost încadrați în gradul A*10.

— În plus, recurenta susține că TFP a săvârșit o eroare de drept întrucât a considerat că o excepție de nelegalitate a articolului 5 alineatul (2) și a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut nu fusese ridicată implicit pe baza unui motiv întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament, proporționalității și obligației de motivare.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Environmental Manufacturing/OAPI — Wolf (Reprezentarea capului unui lup)

(Cauza T-570/10)

(2011/C 63/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister și M. Atkins, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société Elmar Wolf, SAS (Wissembourg, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2010 în cauza R 425/2010-2 și
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând capul unui lup, pentru produse din clasa 7 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4971511.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea nr. 99786007 a mărcii figurative franceze „WOLF Jardin”, pentru produse din clasele 1, 5, 7, 8, 12 și 31, înregistrarea nr. 1480873 a mărcii figurative franceze „Outils WOLF”, pentru produse din clasele 7 și 8, înregistrarea nr. 154331 a mărcii figurative internaționale „Outils WOLF”, pentru produse din clasele 7 și 8, înregistrarea nr. 352868 a mărcii figurative internaționale „Outils WOLF”, pentru produse din clasele 7, 8, 12 și 21.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție.

Motivele invocate: reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009⁽¹⁾ al Consiliului, în măsura în care camera de recurs nu a identificat, în cadrul clasei de produse pentru care erau înregistrate mărcile anterioare, o subcategorie clară care să poată fi percepută în mod independent în raport cu clasa mai largă și, prin urmare, nu a concluzionat că dovada utilizării serioase a mărcii a fost prezentată numai pentru o parte dintre produsele și serviciile pentru care mărcile erau protejate.

În plus, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a identificat în mod greșit consumatorul relevant, a concluzionat în mod eronat că ar exista o legătură relevantă și nu a aplicat criteriul efectului asupra comportamentului economic al consumatorului relevant și criteriul profitului necuvenit potrivit căruia marca trebuie să comunice o anumită imagine sau să confere un anumit avantaj comercial produselor noilor consumatori, situație care nu se regăsește în speță. În plus, camera de recurs nu a ținut cont de faptul că proprietarul mărcii anterioare nici nu invocă în mod corect prejudiciul relevant, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5), și, cu atât mai puțin, nu a dovedit faptul că acest prejudiciu era probabil și, prin urmare, nu și-a îndeplinit obligația privind sarcina probei care îi revenea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2010 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/OAPI — Impexmetal (FŁT-1)

(Cauza T-571/10)

(2011/C 63/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polonia) (reprezentant: J. Sieklucki, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Impexmetal S.A. (Varșovia, Polonia)

Concluziile reclamantei

— Anularea în tot a deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2010 în cauza R 1387/2009-1;

— obligarea pârâtului și a Impexmetal S.A. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor suportate de reclamantă în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs și în fața diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „FŁT-1” pentru produse din clasa 7 — cererea de înregistrare nr. 5026372

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: IMPEXMETAL S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă comunitară „FŁT” și marca verbală și figurativă națională „FŁT” pentru produse din clasa 7

Decizia diviziei de opoziție: admiterea în parte a opoziției și respingerea cererii de înregistrare a mărcii pentru anumite produse din clasa 7

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului formulat împotriva deciziei diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009⁽¹⁾ prin aprecierea eronată a similitudinii semnelor în litigiu, prin neluarea în considerare a faptului că marca solicitată reprezintă parțial numele societății reclamante, utilizat cu mult înaintea cererii, și un semn distinctiv legitim din punct de vedere istoric, precum și prin neluarea în considerare a coexistenței îndelungi și pașnice a mărcii solicitate și a mărcilor invocate în sprijinul opoziției.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată, JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2010 — Wohlfahrt/OAPI — Ferrero (Kindertraum)

(Cauza T-580/10)

(2011/C 63/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Harald Wohlfahrt (Rothenburg o.d. Tauber, Germania) (reprezentant: N. Scholz-Recht, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ferrero SpA (Alba, Italia)

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 27 mai 2009 a diviziei de opoziție (opoziția nr. B 668 600) și a deciziei din 20 octombrie 2010 a camerei de recurs din cauza R 815/2009-4;
- autorizarea înregistrării mărcii comunitare „Kindertraum”, nr. 2 773 059, și pentru toate produsele din clasele 16 și 28 menționate în cererea de înregistrare;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamantul

Marca comunitară vizată: marca verbală „Kindertraum” pentru produse din clasele 15, 16, 20, 21 și 28

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Ferrero SpA

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: în total 32 de mărci anterioare care conțin cuvântul „kinder”, unele dintre acestea în formă figurativă, altele în cadrul unei sintagme ce include acest cuvânt, iar în altele figurând ca și cuvânt unic, în special marca verbală „kinder”, pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 28, 30 și 42

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția și respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu a fost adusă proba utilizării după expirarea perioadei de utilizare protejată în cursul procedurii de opoziție. Lipsa formală a motivării deciziei atacate, întrucât camera de recurs nu a răspuns deloc cu privire la motivul întemeiat pe cererea abuzivă de înregistrare

a mărcii invocat în memoriul în care sunt expuse motivele căii de atac și care este dezvoltat pe larg. Mai mult, o cerere abuzivă de înregistrare, întrucât singurul scop al titularului mărcii invocate în sprijinul opoziției este monopolizarea în modul cel mai larg posibil a cuvântului „kinder”. În sfârșit, încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, în lipsa oricărui risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2010 — X Technology Swiss/OAPI — Brawn (X-Undergear)

(Cauza T-581/10)

(2011/C 63/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Elveția) (reprezentați: A. Herbertz, R. Jung, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Brawn LLC (Weekhawken, Statele Unite)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei R 1580/2009-1 din 6 octombrie 2010 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „X-Undergear”, pentru produse și servicii din clasele 23 și 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Brawn LLC.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile națională și comunitară „UNDERGEAR” pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, având în vedere lipsa riscului de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2010 — Aitic Penteo/OAPI — Atos Worldline (PENTEO)

(Cauza T-585/10)

(2011/C 63/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Aitic Penteo, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Atos Worldline SA (Bruxelles, Belgia)

Concluziile reclamantei

— Modificarea deciziei pronunțate la 23 septembrie 2010 de Camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 774/2010-1 și admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5480561;

— în subsidiar, anularea deciziei pronunțate la 23 septembrie 2010 de Camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 774/2010-1 și

— obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „PENTEO” pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 5480561.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „XENTEO”, înregistrată în Benelux cu numărul 772120 pentru produse și servicii din clasele 9, 36, 37, 38 și 42; marca verbală

„XENTEO” care a făcut obiectul înregistrării internaționale nr. 863851 pentru produse și servicii din clasele 9, 36, 37, 38 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta consideră că decizia atacată încalcă: (i) articolul 14 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care interzice orice discriminare și impune egalitatea de tratament potrivit legii, (ii) articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a luat în considerare drepturile anterioare ale reclamantei, (iii) articolele 75 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a luat în considerare faptele și elementele de probă prezentate de reclamantă în termenele acordate și (iv) articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a săvârșit o eroare în aprecierea riscului de confuzie.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Bank Melli Iran/Consiliul

(Cauza T-7/11)

(2011/C 63/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (reprezentanți: L. Defalque și S. Woog, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea punctului 5 din secțiunea B din anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC ⁽¹⁾, precum și a punctului 5 din secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 ⁽²⁾, și anularea deciziei cuprinse în scrisoarea Consiliului din 28 octombrie 2010;

— declararea articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 ⁽³⁾, precum și a articolului 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 961/2010 al Consiliului ca fiind nelegale și inaplicabile reclamantei;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Prin intermediul primului motiv, se invocă încălcarea articolului 215 alineatul (2) și (3) TFUE, precum și a articolului 40 TUE, ceea ce reprezintă o încălcare a unor norme fundamentale de procedură întrucât:

— Consiliul PESC a adoptat măsuri restrictive fără a lăsa vreo putere de apreciere Consiliului;

— Decizia 2010/413/PESC pe care se întemeiază Regulamentul nr. 961/2010 se întemeiază în mod eronat pe articolul 29 TUE, în măsura în care nu definește poziția Uniunii într-o anumită chestiune de natură geografică sau tematică, astfel cum impune articolul 29 TUE, ci stabilește obligații precise pentru statele membre și persoanele aflate sub jurisdicția acestora;

— Regulamentul nr. 961/2010 nu cuprinde dispoziții necesare în materie de garanții juridice, încălcându-se articolul 215 alineatul (3) TFUE.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, se invocă o eroare a legiuitorului Uniunii Europene în ceea ce privește alegerea temeiului juridic pentru decizia și regulamentul atacate, întrucât sancțiunile au fost adoptate împotriva reclamantei și a afiliaților acesteia, care sunt persoane juridice și nu entități cu caracter statal nementionate în listă de CSONU. În această privință, reclamanta susține că:

— deși alegerea temeiului juridic al articolului 29 TUE și al articolului 215 TFUE sunt justificate atunci când instituțiile Uniunii pun în aplicare rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite, nu înseamnă în mod necesar că această alegere este justificată atunci când sunt adoptate măsuri administrative precum înghețarea fondurilor persoanelor juridice și a entităților fără caracter statal;

— actele atacate trebuiau să fie adoptate în temeiul articolului 75 TFUE, implicându-se astfel Parlamentul European în cadrul procedurii codeciziei.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, se invocă faptul că decizia și regulamentul atacate au fost adoptate cu încălcarea principiilor echității și nediscriminării, întrucât decizii asemănătoare au fost adoptate pe un alt temei juridic precum articolul 75 TFUE și, prin urmare, într-un cadru care cuprinde garanții juridice adoptate de Parlamentul European și de Consiliu, ceea ce nu a fost cazul pentru actele atacate care o privesc pe reclamantă.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, se invocă faptul că actele atacate au fost adoptate cu încălcarea dreptului la apărare al reclamantei și, în special, a dreptului acesteia la un proces echitabil, întrucât:

— reclamanta nu a primit nicio dovadă sau documente care să sprijine afirmațiile Consiliului, de vreme ce afirmațiile suplimentare făcute în 2009 în ceea ce privește decizia din 2008 și confirmate în 2010, au fost foarte vagi,

neclare și, fără îndoială, a fost imposibil pentru reclamantă să răspundă la acestea;

— s-a refuzat reclamantei accesul la documente și dreptul de a fi ascultată;

— nu a fost furnizată o motivare suficientă în ceea ce privește actele atacate, fapt care încalcă dreptul reclamantei la o protecție jurisdicțională efectivă.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, se invocă faptul că actele atacate, pentru aceleași motive cu cele expuse la al patrulea motiv, constituie o încălcare a principiilor buneii administrări și încrederii legitime.

6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, se invocă faptul că decizia Consiliului, inclusiv justificarea includerii pe listă, nu a fost comunicată, încălcându-se articolul 36 alineatul (3), precum și articolul 36 alineatul (4) din Regulamentul nr. 961/2010, care prevede reexaminarea deciziei atunci când sunt transmise observații.

7. Prin intermediul celui de al șaptea motiv, se invocă o eroare vădită de interpretare și un abuz de putere în ceea ce privește aplicarea în cazul reclamantei a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010, întrucât Consiliul a interpretat în mod eronat articolul 20 alineatul (1) litera (b) atunci când a decis că activitățile reclamantei, astfel cum sunt descrise în actele atacate, îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate activități care trebuie sancționate.

8. Prin intermediul celui de al optulea motiv, se invocă o încălcare a principiului proporționalității și a dreptului de proprietate, întrucât Consiliul nu a ținut seama de decizia Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, ceea ce ar fi trebuit să determine inaplicabilitatea articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010.

(1) JO L 281, p. 81.

(2) JO L 281, p. 1.

(3) Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, JO L 195, p. 39.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Iran Insurance/Consiliul

(Cauza T-12/11)

(2011/C 63/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea punctului 21 din secțiunea B a anexei la Decizia 2010/644/PESC ⁽¹⁾ a Consiliului din 25 octombrie 2010 și a punctului 21 din secțiunea B a anexei VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 ⁽²⁾ al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, precum și anularea deciziei conținute în scrisoarea Consiliului primită la 23 noiembrie 2010;
- declararea faptului că articolul 21 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC ⁽³⁾ a Consiliului din 26 iulie 2010, precum și articolul 16 alineatul (2) și articolul 26 din Regulamentul nr. 961/2010 nu sunt aplicabile reclamantei;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii sale, reclamanta urmărește, conform articolului 263 TFUE, anularea punctului 21 din secțiunea B a anexei la Decizia nr. 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 și a punctului 21 din secțiunea B a anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, anularea articolului 16 alineatul (2) și a articolului 26 din Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă, precum și anularea deciziei conținute în scrisoarea Consiliului din 28 octombrie 2010, adresată reclamantei.

În sprijinul argumentării sale, reclamanta invocă următoarele motive de drept:

În primul rând, reclamanta susține că Tribunalul are competența de a reexamina punctul 21 din secțiunea B a anexei la Decizia nr. 2010/644/PESC a Consiliului, punctul 21 din secțiunea B la anexa VIII a Regulamentului nr. 961/2010 a Consiliului și decizia din 28 octombrie 2010, precum și conformitatea acestora cu principiile generale de drept al Uniunii.

În plus, motivele specifice ale înscrierii reclamantei pe listă sunt greșite, iar condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia nr. 2010/413 a Consiliului și la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului nu sunt îndeplinite. Aceste dispoziții ar trebui să fie considerate inaplicabile reclamantei. Consiliul a săvârșit o eroare vădită de fapt și de drept. În consecință, punctul 21 din secțiunea B a anexei la Decizia nr. 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie, precum și punctul 21 din secțiunea B a anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 ar trebui să fie anulate.

În sprijinul acestei acțiuni, reclamanta susține de asemenea că regulamentul din 2010 și decizia din 2010 încalcă dreptul său la apărare și, în special, dreptul la un proces echitabil de vreme ce nu a primit nicio probă sau niciun document care să sprijine susținerile Consiliului, iar susținerile din decizia și din regulamentul din 2010 sunt foarte vagi, neclare și, probabil, este imposibil pentru Iran Insurance Company să răspundă la acestea. În plus, reclamantei i s-a refuzat accesul la documente și dreptul de a fi ascultată. Aceasta constituie de asemenea o lipsă de motivare.

Pe de altă parte, articolul 24 alineatul (3) din Decizia nr. 2010/413/PESC a Consiliului impune Consiliului să comunice și să notifice decizia sa persoanei sau entității vizate, inclusiv motivele înscrierii acesteia pe listă, iar articolul 24 alineatul (4) din Decizia nr. 2010/413/PESC a Consiliului prevede că, în cazul în care se transmit observații, Consiliul își reexaminează decizia. Consiliul a încălcat ambele dispoziții. Dat fiind că articolul 24 alineatele (3) și (4) din Decizia nr. 2010/413/PESC a Consiliului este preluat de asemenea la articolul 36 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 961/2010, există de asemenea o încălcare a acestei din urmă dispoziții.

Se susține de asemenea că, în aprecierea situației reclamantei, Consiliul a încălcat principiul bunei administrări.

În plus, Consiliul a încălcat, în cadrul aprecierii situației reclamantei, principiul încrederii legitime.

Potrivit reclamantei, Consiliul a încălcat de asemenea dreptul de proprietate al reclamantei și principiul proporționalității. Articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia nr. 2010/413/PESC a Consiliului și articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului ar trebui declarate inaplicabile reclamantei. În plus, prin interzicerea fără distincție a contractelor de asigurare sau de reasigurare ale tuturor entităților iraniene, articolul 12 din Decizia nr. 2010/413/PESC a Consiliului și articolul 26 din Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului încalcă de asemenea principiul proporționalității. În consecință, aceste dispoziții ar trebui să fie declarate de asemenea inaplicabile reclamantei.

În plus, reclamanta susține că Regulamentul nr. 961/2010 al Consiliului încalcă articolul 215 alineatele (2) și (3) TFUE, în calitate de temei juridic al acestui regulament, precum și articolul 40 TUE.

În sfârșit, reclamanta susține că regulamentul din 2010 și decizia din 2010 au fost adoptate cu încălcarea principiului egalității și al nediscriminării.

⁽¹⁾ Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 281, p. 81).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Post Bank/Consiliul

(Cauza T-13/11)

(2011/C 63/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Post Bank (Teheran, Iran) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea punctului 34 din secțiunea B din anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 ⁽¹⁾ și a punctului 40 secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului ⁽²⁾;
- declararea articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 ⁽³⁾ și a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 ca fiind inaplicabile reclamantei;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanta solicită, potrivit articolului 263 TFUE, anularea punctului 34 din secțiunea B din anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie și a punctului 40 secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, precum și anularea articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 din 25 octombrie 2010, în măsura în care se referă la reclamantă.

În susținerea afirmațiilor sale, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta susține că Tribunalul are competența de a reexamina punctul 34 din secțiunea B din anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului și punctul 40 secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului, precum și Decizia din 28 octombrie 2010 și conformitatea acestora cu principiile generale ale dreptului Uniunii.

În plus, motivele specifice pentru includerea reclamantei pe listă sunt eronate și nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului, la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul nr. 961/2010. Aceste dispoziții ar trebui declarate ca fiind inaplicabile reclamantei. Consiliul a comis o eroare vădită în fapt și o eroare de drept. Prin urmare, punctul 34 din secțiunea B din anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie și punctul 40 din secțiunea B din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie ar trebui anulate.

În sprijinul cererii sale, reclamanta a susținut și că regulamentul din 2010 și decizia din 2010 încalcă dreptul la apărare al reclamantei și, în special, dreptul său la un proces echitabil, întrucât nu a primit nicio dovadă sau document în susținerea afirmațiilor Consiliului, afirmațiile din decizia din 2010 și din regulamentul sunt foarte vagi, neclare și este imposibil pentru Post Bank să răspundă la acestea.

În plus, articolul 24 alineatul (3) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului impune Consiliului să comunice și să notifice decizia sa, inclusiv motivele pentru includerea pe listă, iar articolul 24 alineatul (4) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului prevede că, în cazul în care se transmit observații, este necesară o reexaminare a deciziei. Consiliul a încălcat ambele dispoziții. Din moment ce articolul 24 alineatul (3) și articolul 24 alineatul (4) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului sunt reluate în articolul 36 alineatul (3) și 36 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului, se produce o încălcare și a acestuia.

De asemenea, se susține că, în fapt, Consiliul, în aprecierea situației reclamantei, a încălcat principiul bunei administrări.

În plus, Consiliul, în cadrul aprecierii situației reclamantei, a încălcat principiul protecției încrederii legitime.

Reclamanta susține totodată că, în fapt, Consiliul a încălcat dreptul său de proprietate și principiul proporționalității. Articolul 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului și articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului ar trebui declarate inaplicabile reclamantei.

În plus, reclamanta susține că Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului încalcă articolul 215 alineatele (2) și (3) TFUE, care constituie temeiul legal al acestuia, precum și articolul 40 TUE.

În sfârșit, reclamanta susține că regulamentul din 2010 și decizia din 2010 au fost adoptate cu încălcarea principiului egalității și nediscriminării.

⁽¹⁾ Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 281, p. 81).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1).

⁽³⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2010 — Psarras/ENISA

(Cauza F-118/10)

(2011/C 63/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Aristidis Psarras (Heraklion, Grecia) (reprezentanți: E. Boigelot și S. Woog, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA)

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziei de demitere a reclamantului din funcția de contabil al agenției și de numire a unei alte persoane pe același post. Pe de altă parte, cerere de plată către reclamant a unei sume cu titlu de reparare a prejudiciului suferit ca urmare a actelor atacate și a hărțuirii a cărei victimă pretinde că a fost

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 7 februarie 2010 a Consiliului de administrație al ENISA de demitere a reclamantului din funcția de contabil al agenției cu efect imediat și de numire a unei alte persoane în postul de contabil pe perioadă nedeterminată;
- anularea, în calitate de act pregătitor, a anexei 1 la decizia din 7 februarie 2010 sus-menționată; această anexă 1 reprezintă propunerea făcută de directorul executiv Consiliului de administrație, în sensul încredințării permanente a atribuțiilor de contabil unei alte persoane și al demiterii reclamantului din funcția de contabil;
- în măsura necesară, anularea deciziei din 1 martie 2010 adoptată în consecință de directorul executiv, în sensul schimbării repartizării reclamantului într-un nou post, potrivit articolului 7 din statut;
- drept consecință a acestor anulări, reîncadrarea reclamantului în postul de contabil al agenției;
- obligarea ENISA la plata către reclamant a sumei de 10 000 de euro cu titlu de reparare, pe de o parte, a prejudiciului suferit ca urmare a deciziilor atacate și, pe de altă parte, a prejudiciului moral suferit ca urmare a hărțuirii psihologice căreia i-a fost victimă, sub rezerva unei majorări în cursul procedurii;
- obligarea ENISA la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2010 — Cocchi și Falcione/Comisia

(Cauza F-122/10)

(2011/C 63/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgia) și Nicola Falcione (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi și J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de retragere a unei propuneri referitoare la transferul drepturilor de pensie ale reclamanților deja acceptată de aceștia.

Concluziile reclamanților

- Anularea Deciziei din 12 februarie 2010 de „anulare” a propunerii din 16 septembrie 2009, acceptată de domnul Falcione la 9 octombrie 2009, referitoare la transferul, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Anexa VIII la Statut, a drepturilor sale de pensie;
- anularea Deciziei din 23 februarie 2010 de „anulare” a propunerii din 13 octombrie 2009, acceptată de domnul Cocchi la 10 noiembrie 2009, referitoare la transferul, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Anexa VIII la Statut, a drepturilor sale de pensie;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 200 000 euro domnului Falcione și a sumei de 50 000 euro domnului Cocchi;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2010 — Labiri/CESE

(Cauza F-124/10)

(2011/C 63/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a încheia, fără a continua cercetările, procedura de anchetă administrativă deschisă ca urmare a plângerii pentru hărțuire morală formulate de reclamant

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 18 ianuarie 2010 a secretarului general al Comitetului Economic și Social European de a nu reține nicio acuzație împotriva șefului de unitate al reclamantului și de a încheia, fără a continua cercetările, procedura de anchetă administrativă deschisă de Comitetul Economic și Social European împreună cu Comitetul Regiunilor ca urmare a plângerii pentru hărțuire morală;
- obligarea Comitetului Economic și Social European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2010 — Mora Carrasco și alții/Parlamentul European

(Cauza F-128/10)

(2011/C 63/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Aurora Mora Carrasco (Luxemburg, Luxemburg) și alții (reprezențați: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor de a nu îi promova pe reclamanți în cadrul exercițiului de promovare 2009.

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor Parlamentului European de a nu îi promova în cadrul exercițiului de promovare 2009
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 63/60	Cauza T-13/11: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2011 — Post Bank/Consiliul	32
Tribunalul Funcției Publice		
2011/C 63/61	Cauza F-118/10: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2010 — Psarras/ENISA	34
2011/C 63/62	Cauza F-122/10: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2010 — Cocchi și Falcione/Comisia	34
2011/C 63/63	Cauza F-124/10: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2010 — Labiri/CESE	34
2011/C 63/64	Cauza F-128/10: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2010 — Mora Carrasco și alții/Parlamentul European	35

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

